PID	UOHSX00MVHAG	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-17514/2026/500	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-S0989/2025/VZ	
Datum, místo	15. 5. 2026, Brno	

USNESENÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 16. 12. 2025 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- centrální zadavatel – Česká republika – Ministerstvo financí, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1,
- navrhovatel – T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4,

ve věci přezkoumání úkonů cit. centrálního zadavatele učiněných v rámci dynamického nákupního systému s názvem „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“, který byl zaveden v zadávacím řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 2. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 2. 2025 pod ev. č. 90359-2025,

rozhodl takto:

Správní řízení vedené ve věci návrhu navrhovatele – T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4 – **ze dne 16. 12. 2025 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů centrálního zadavatele – Česká republika – Ministerstvo financí**, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1 – **učiněných v rámci dynamického nákupního systému s názvem „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“**, který byl zaveden v zadávacím řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 2. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 2. 2025 pod ev. č. 90359-2025, **se s výjimkou té části, o které bylo rozhodnuto výrokem I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 2. 2026, č. j. ÚOHS-05585/2026/500, podle § 257 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje, neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky.**

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE

1. Centrální zadavatel – Česká republika – Ministerstvo financí, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“ či „centrální zadavatel“) – zahájil dne 7. 2. 2025 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění zadávací řízení za účelem zavedení dynamického nákupního systému s názvem „Dynamický nákupní

systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 90359-2025 (dále jen „DNS“).

2. Podle čl. 3 „Veřejné zakázky zadávané v DNS“ odst. 3.8 zadávací dokumentace pro zavedení DNS č.j. MF-6571/2025/6601-2 (dále jen „zadávací dokumentace DNS“) činí předpokládaná hodnota DNS 1 000 000 000 Kč bez DPH.

3. Podle čl. 3 „Veřejné zakázky zadávané v DNS“ odst. 3.2 zadávací dokumentace DNS bude předmětem veřejných zakázek zadávaných v DNS poskytování hlasových a datových telekomunikačních služeb pro pověřující zadavatele.

4. Dne 24. 2. 2025 doručil navrhovatel – T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) – zadavateli prostřednictvím elektronického nástroje žádost o vysvětlení zadávací dokumentace. Na uvedenou žádost reagoval zadavatel dokumentem nazvaným „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 1“, č. j. MF-6571/2025/6601-4 ze dne 26. 2. 2025 (dále jen „Vysvětlení ZD DNS č. 1“), který doručil mj. navrhovateli dne 27. 2. 2025.

5. Dne 20. 3. 2025 bylo navrhovateli (a stejně tak i ostatním účastníkům zadávacího řízení) doručeno oznámení o zařazení do dynamického nákupnímu systému. Téhož dne byl rovněž DNS zaveden.

6. Dne 14. 11. 2025 zadavatel na profilu zadavatele uveřejnil dokument „Výzva k podání nabídky“ ze dne 14. 11. 2025, č.j. MF-56808/2025/6601-2, kterým vyzval dodavatele zařazené v DNS k podání nabídky do veřejné zakázky „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb – Výzva 2-2025“ uveřejněné na profilu zadavatele pod systémovým číslem P25V00000128 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „výzva 2-2025“).

7. Dne 25. 11. 2025 podává navrhovatel námitky z téhož dne (dále jen „námitky 2“) a ještě tentýž den podává navrhovatel další námitky, rovněž datované 25. 11. 2025, kterými doplnil námitky 2 (dále jen „námitky 3“).[1]

8. O námitkách 2 a námitkách 3 zadavatel rozhodl dvěma samostatnými rozhodnutími ze dne 10. 12. 2025, která byla navrhovateli doručena prostřednictvím datové schránky téhož dne (dále jen „rozhodnutí o námitkách 2“ a „rozhodnutí o námitkách 3“).

9. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesouhlasil s důvody uvedenými v rozhodnutích o námitkách 2 a 3, podal dne 16. 12. 2025 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne.

[1] Pro úplnost Úřad uvádí, že navrhovatel podal celkem čtvery námitky, první ze dne 19. 11. 2025 (dále jen „námitky 1“), námitky 2, námitky 3 a dále pak ještě námitky ze dne 10. 12. 2025 (dále jen „námitky 4“). K tomu však Úřad uvádí, že ve vztahu k námitkám 1 nemůže být návrh podáván, neboť rozhodnutí o námitkách 1 zadavatel navrhovateli doručil již 4. 12. 2025 a návrh byl Úřadu navrhovatelem doručen až 16. 12. 2025. Ve vztahu k námitkám 1 je tedy návrh podáván opožděně. Naopak ve vztahu k námitkám 4 Úřad uvádí, že rozhodnutí o námitkách 4 je datováno až k 29. 12. 2025 z čehož vyplývá, že v době podání návrhu k Úřadu zadavatel ještě o námitkách 4 nerozhodl, a ve svém důsledku by se tak jednalo o předčasně podaný návrh. Nadto ani námitky 1 ani námitky 4 ani doklad o jejich doručení zadavateli nebyly součástí příloh návrhu navrhovatele (na rozdíl od námitek 2 a 3). Proto jsou pro právě vedené správní řízení relevantní pouze námitky 2 a 3.

II. OBSAH NÁVRHU

10. Podaným návrhem navrhovatel brojí proti postupu zadavatele v zavedeném DNS, kdy namítá, že zadavatel v rámci DNS zadává vysoce individualizované a komplexní plnění, které není běžné ani obecně dostupné, což je v zásadním rozporu s ustanovením § 138 odst. 1 zákona. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel parametry plnění stanovuje *ad-hoc* pro jednotlivé výzvy zadávané v rámci DNS, což má vést k tomu, že jsou veřejné zakázky zadávány bez soutěže jedinému dodavateli. Navrhovatel tedy brojí proti zadávacím podmínkám, na základě kterých zadavatel DNS zavedl a využívá.

11. Konkrétně pak navrhovatel uvádí, že zadávací dokumentace DNS obsahuje pouze obecný rámcový popis předmětu plnění jednotlivých veřejných zakázek bez bližší specifikace a neobsahuje žádné obchodní ani smluvní podmínky. Zadavatel předmět plnění a smluvní podmínky konkretizuje až v rámci jednotlivých výzev k plnění, přičemž až z nich navrhovateli vyplynulo, že zadavatel využívá DNS v rozporu se zákonem, když se v rámci jednotlivých výzev zadávaných na základě DNS liší jak požadavky na poptávané služby, tak okruh a potřeby pověřujících zadavatelů.

12. Navrhovatel zastává názor, že existují dvě podmínky pro zavedení DNS. První, subjektivní podmínka spočívá v tom, že předmětem plnění musí být takové služby, které konkrétní zadavatel běžně potřebuje ke své činnosti, tj. jsou pro zadavatele běžnou a opakovanou potřebou, kterou je objektivně schopen doložit, a zároveň se nesmí jednat o rozsáhlé či atypické zakázky, a druhá, objektivní podmínka pak spočívá v tom, že se jedná o plnění, které je na trhu běžně dostupné, tedy že služby jsou nabízeny více dodavateli ve smyslu standardních katalogových služeb, nikoliv podle konkrétní zadávací dokumentace, bez nutnosti splňovat zvláštní podmínky účasti. Navrhovatel má za to, že ani jedna z jím uvedených podmínek není v daném případě naplněna. Ve vztahu k množství dodavatelů navrhovatel uvádí, že trh mobilních operátorů je velmi specifický a limitovaný, nicméně i z tohoto omezeného okruhu se DNS reálně účastní pouze jediný dodavatel (navrhovatel byl v případě veřejné zakázky vyloučen a poslední relevantní dodavatel na trhu ani neprojevil zájem se DNS účastnit). Navrhovatel nesouhlasí se závěrem zadavatele, podle kterého by otevřené řízení nerozšířilo okruh potenciálních dodavatelů, jelikož otevřených řízení se pravidelně účastní jak navrhovatel, tak i dodavatel, který neměl zájem být do DNS zařazen. K tomu navrhovatel dále cituje z rozhodovací praxe soudů.

13. Ve vztahu k obecně dostupnému plnění navrhovatel také cituje z rozhodovací praxe, podle které nelze podmínku běžné potřeby posuzovat z hlediska toho, co je ve společnosti obecně považováno za běžnou potřebu, ale je nutné na předmět plnění nahlížet v kontextu jednotlivého zadavatele a konkrétních podmínek zadání. To však podle navrhovatele v právě řešeném případě není možné, neboť je okruh pověřujících zadavatelů vymezen široce, tj. jako veškeré subjekty veřejnoprávního charakteru se sídlem v České republice.

14. Podle názoru navrhovatele v sobě podmínka na dostupnost plnění zahrnuje i předpoklad, že dodání služby není ničím podmíněno a dodavatelé jsou schopni se DNS účastnit bez dalšího, což však jednotlivé výzvy zadavatele nesplňují, jelikož jsou podmínky obou dosud vyhlášených výzev zcela nestandardní.

15. Navrhovatel uvádí, že skupina firemních zákazníků může disponovat různým počtem SIM karet, kdy velká většina těchto zákazníků bude disponovat formulářovou smlouvou se standardními službami, přičemž takové služby lze bez pochyby soutěžit v rámci DNS. Pouze ti největší

zákazníci budou mít individualizovanou smlouvu, což se standardně soutěží v rámci otevřeného řízení. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že v rámci první výzvy bylo požadováno cca 500 SIM karet a v druhé výzvě pak cca 1300 SIM karet pro celkem 7 organizací, což v průměru odpovídá 200 SIM karet na 1 organizaci. Z tohoto pohledu je možné dle navrhovatele poptávat standardní služby za standardních podmínek, přičemž by nebylo potřeba zadávat veřejnou zakázku. Nicméně i pro tyto jednotlivé (pověřující) zadavatele centrální zadavatel požaduje vysoce individualizované podmínky plnění, které se v každé výzvě liší.

16. Navrhovatel je toho názoru, že standardizované služby, jako je neomezený hlasový tarif nebo datový tarif s FUP 3 GB, zadavatel přizpůsobuje specifickým požadavkům a smluvním podmínkám konkrétní výzvy podle okruhu pověřujících zadavatelů. V tomto ohledu dle navrhovatele nelze využít standardní ceníky ani všeobecné obchodní podmínky, a tudíž nelze takové služby považovat za standardní a obecně dostupné, jelikož jsou individualizovány na základě jednotlivých výzev učiněných v rámci DNS. V tomto kontextu navrhovatel rovněž poukazuje na skutečnost, že s takto individualizovanými požadavky souvisí i individuální vyhodnocení podmínek jednotlivých výzev a následná kalkulace nabídkových cen, čehož nelze dosáhnout v tak krátké lhůtě (dle navrhovatele reálně 4 pracovní dny), kterou zákon sice umožňuje, nicméně v tomto konkrétním případě fakticky znemožňuje podání nabídek a zároveň prokazuje nevhodnost použití dynamického nákupního systému. Uvedené navrhovatel hodnotí jako rozporné se zásadou přiměřenosti, jakožto hlavním principem zákona.

17. Navrhovatel nestandardnost požadovaných služeb demonstruje na několika konkrétních aspektech, které mají prokazovat, že se nejedná o standardní katalogové telekomunikační služby, ale o specifické požadavky, které nejsou na trhu běžně dostupné bez individuálního přizpůsobení.

18. Za zásadní faktor navrhovatel označuje vyloučení použití jeho všeobecných obchodních podmínek, které jsou součástí většiny uzavíraných smluv, jelikož ty umožňují administraci velkého počtu smluv. Vzhledem k jednotnému nastavení smluvních podmínek, zákaznické péče, spisové služby k evidenci smluv, fakturace atp. tyto, jako takové, vyhovují objektivní podmínce dynamického nákupního systému. Naproti tomu stojí smlouvy uzavírané v režimu zákona, které jsou typickým příkladem smluv nevhodných pro použití v rámci dynamického nákupního systému, jelikož jde o smlouvy individualizované a technicky specifické, přičemž podmínky jednotlivých výzev jsou nastaveny odlišně.

19. Za specifické požadavky, které nelze označit jako běžné, navrhovatel označuje extrémně krátké reakční doby, vysoké sankce, které nereflektují objem plnění, zřízení společné virtuální privátní sítě (VPN), přidělení obchodního zástupce, úroveň zákaznické podpory jako např. výměna SIM zdarma nebo neomezená suspendace SIM karty zdarma.

20. Ve vztahu k VPN navrhovatel uvádí, že ta je dostupná jen v odůvodněných případech pro majetkově provázané subjekty, přičemž je navíc určena jen pro nadřazeného zřizovatele (typicky např. ministerstvo, kraj nebo město), který stanovuje její podmínky. Podmínky pro VPN, které zadavatel požaduje ve výzvě 2-2025, nebyly součástí předem vymezeného předmětu poptávaných služeb v DNS, přičemž se nejedná o běžné, obecně dostupné plnění.

21. Navrhovatel dále poukazuje na požadavek na zajištění prioritního volání při krizových stavech, které pro většinu účastníků na trhu není běžně dostupné a podléhá specifickému provozu. Tato

služba není standardní součástí katalogových nabídek operátorů a vyžaduje splnění specifických požadavků stanovených právními předpisy.

22. Ve vztahu k hlasovým a datovým službám navrhovatel uvádí, že tyto služby mají být poskytovány pro skupinu pověřujících zadavatelů, přičemž každý z nich má zcela odlišné potřeby, a tudíž požadavky na strukturu tarifů. Standardní katalogová nabídka neumožňuje takovou míru individualizace pro každého pověřující zadavatele zvlášť, přičemž se všemi pověřujícími zadavateli má být uzavřena tatáž smlouva, aniž by byly zohledněny konkrétní potřeby jednotlivých pověřujících zadavatelů.

23. Požadavky na správu služeb dle navrhovatele rovněž vykazují vysokou míru individualizace, kdy je požadován komplexní systém správy uživatelů a služeb. Takové služby však nejsou součástí standardních katalogových nabídek a nejsou tedy běžně dostupné.

24. Za nestandardní službu považuje navrhovatel rovněž požadavek na flexibilní škálování služeb bez garance minimálního odběru v kombinaci se širokými sankčními mechanismy. Pověřující zadavatel tak vůbec nemusí dodavatele vyzvat k zahájení plnění, přičemž navrhovatel v případě, že uzavře smlouvu, musí být ve velmi krátké době připraven začít poskytovat službu od nuly až po tisíce SIM karet. To však vyžaduje alokaci značných kapacit na straně dodavatele, aniž by dodavatel měl garantováno jejich využití, což není standardní praxí na trhu. Zakotvením minimálního odběru služeb je dodavateli rovněž garantována jistá míra návratnosti investic do infrastruktury a zákaznické podpory.

25. Další zásadní rozpor navrhovatel spatřuje ve fixaci cen na celou dobu trvání smlouvy, tedy fixaci cen na 48 měsíců, aniž by byla připuštěna možnost jejich úpravy např. prostřednictvím inflační doložky.

26. Jako problematickou vnímá navrhovatel také otázku pokrytí mobilním signálem, jelikož to vyžaduje individuální řešení pro každého pověřujícího zadavatele. Zadavatel stanovil požadavky na pokrytí velice obecně, nicméně z logiky věci musí navrhovatel zajistit pokrytí i ve vnitřku budov, kde pověřující zadavatelé sídlí. Tato místa však navrhovatel předem nezná. Pakliže nebude dodržena kvalita pokrytí, pověřující zadavatel vůbec nemusí dodavatele vyzvat k zahájení plnění, jelikož v případě nedostatečného pokrytí nemají jednotliví zadavatelé důvod službu navrhovatele využívat. Zajištění takového pokrytí však vyžaduje projektovou a administrativní činnost v každé konkrétní lokalitě, což není standardní katalogová služba, ale individuální technické řešení vyžadující předchozí analýzu a investice. Standardně zákazník v rámci vyjednávání specifikuje kritické lokality, přičemž dodavatel provede měření pokrytí a případně navrhne technické řešení pro zajištění pokrytí, přičemž náklady na toto pokrytí jsou zahrnuty do nabídkové ceny a zajištěny minimálním odběrem po pevně stanovenou dobu. V případě DNS však navrhovatel nemá možnost ani časový prostor předem identifikovat kritické lokality a provést měření a tím pádem zahrnout náklady do nabídkové ceny, jelikož konkrétní adresy nejsou známy a počet pověřujících zadavatelů, kteří skutečně dodavatele vyzvou k zahájení plnění, je nejistý.

27. Výše uvedeným navrhovatel demonstruje, že předmětem veřejné zakázky není dle jeho názoru běžně dostupné katalogové plnění ve smyslu § 138 odst. 1 zákona, ale vysoce individualizované plnění, které musí být navrženo na míru konkrétním potřebám jednotlivých pověřujících zadavatelů. Takové plnění pak vyžaduje dle názoru navrhovatele individuální přípravu vč.

kalkulace nabídkové ceny, pročež příprava a podání nabídky zabere více času než 10 dnů stanovených zadavatelem v jednotlivých výzvách.

28. Navrhovatel je navíc toho názoru, že nelze hovořit o opakovaném plnění, když návrh smlouvy na veřejnou zakázku je koncipován na délku trvání 48 měsíců, přičemž DNS je zaveden do 1. 4. 2035. V tomto případě proběhne soutěž pro pověřující zadavatele maximálně třikrát za celou dobu trvání DNS. V praxi se smlouvy běžně uzavírají na období 36–48 měsíců, přičemž na delší období se uzavírá proto, že se jedná o smlouvy s individuálním charakterem, přizpůsobené konkrétním potřebám subjektu. Uzavíraní kratších smluv by mohlo lépe vyhovět DNS z pohledu nároku na opakovatelnost, nicméně taková délka nedává z pohledu využívání telekomunikačních služeb smysl. Nadto nelze o telekomunikačních službách hovořit jako o opakovaném plnění, když ty mohou být poskytovány neustále.

29. Navrhovatel dospívá k závěru, že telekomunikační služby tak, jak je vymezil zadavatel v DNS, nelze považovat za opakované plnění vhodné pro zadávání v rámci dynamického nákupního systému.

30. Navrhovatel proto uvádí, že v daném případě se nejedná o standardizované služby, které by byly vhodné pro zadávání v rámci dynamického nákupního systému, jelikož v kvalifikační fázi nebyly zafixovány parametry poptávaných služeb ani smluvní podmínky, přičemž jsou soutěženy náhodně poskládané skupiny pověřujících zadavatelů. Zásadním důkazem pro nesplnění podmínek pro využití DNS je podle navrhovatele absence rozsáhlé hospodářské soutěže. Navrhovatel konstatuje, že v daném případě vůbec k hospodářské soutěži nedochází, když v rámci zadávání veřejné zakázky zůstala pouze jediná platná nabídka.

31. Skutečnost, že zadavatel nepřípustně individualizuje služby pro jednotlivé pověřující zadavatele, navrhovatel prokazuje tím, že skladba poptávaných tarifů se liší mezi jednotlivými výzvami v rámci DNS, jakož i tím, že zadavatel požaduje další služby jako APN a IP adresy.

32. Navrhovatel tedy uzavírá, že dle jeho názoru zadavatel zavedl DNS, který je v rozporu s § 138 odst. 1 zákona používán pro pořizování jiného než obecně dostupného plnění, když prostřednictvím výzev je poptáváno specifické individualizované plnění podle požadavků jednotlivých pověřujících zadavatelů, které se s každou výzvou mění. V tomto ohledu se tak nejedná o běžné opakované plnění podle standardních ceníků dodavatelů, které by bylo možno odpovědně nacenit a podat ve lhůtách řádnou nabídku. Navrhovatel rovněž uvádí, že se nejedná o služby, které by měly být opakované, nýbrž se jedná o jednorázové pořízení služeb. Navíc se s každou výzvou mění skladba pověřujících zadavatelů, jejichž potřeby se liší. DNS se tak v důsledku účastní fakticky pouze jediný dodavatel, který získává jednotlivé veřejné zakázky bez soutěže, což svědčí o nefunkčnosti zavedeného DNS.

33. Navrhovatel proto navrhuje, aby Úřad zjednal nápravu nezákonného stavu tak, že podle ustanovení § 263 odst. 3 uloží zadavateli zákaz v zavedeném DNS zadávat veřejné zakázky.

34. Závěrem navrhovatel rovněž navrhuje, aby Úřad vydal předběžné opatření, kterým bude zadavateli uloženo zdržet se zadávání dalších veřejných zakázek v DNS do doby, než bude ve věci pravomocně rozhodnuto. K tomu navrhovatel uvádí, že způsob zadávání zadavatele nelze efektivně napadnout, když i přes nesprávně zvolený DNS může zadavatel uzavírat smlouvu na veřejnou zakázku, přestože byly podány námitky. Navrhovatel má za to, že vydání předběžného opatření je odůvodněné, ale i potřebné, jelikož je nutné zadavateli zabránit v zadávání dalších veřejných zakázek v DNS, než bude věc Úřadem řádně prošetřena.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

35. Úřad obdržel návrh dne 16. 12. 2025 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

36. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- zadavatel a
- navrhovatel.

37. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 18. 12. 2025.

Sdělení zadavatele k návrhu na vydání předběžného opatření

38. Dne 18. 12. 2025 obdržel Úřad od zadavatele přípis, ve kterém se zadavatel dotazuje, zda má být součástí předložené dokumentace pouze dokumentace k zavádění dynamického nákupního systému nebo i dokumenty k zadávání jednotlivých výzev.

39. Dále zadavatel žádá o potvrzení, že lhůta uvedená v § 252 odst. 1 zákona nemá pro centrálního zadavatele důsledky v oblasti koncentrace řízení ve smyslu, že po jejím uplynutí již nelze uvádět dříve neuvedené skutečnosti.

40. V přípisu zadavatel dále uvádí, že v roce 2025 nebude ze strany zadavatele v DNS vyhlašována žádná nová výzva a zároveň žádné zadávání neprobíhá. Zadavatel má za to, že v aktuální situaci není zapotřebí, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků. Vydáním předběžného opatření by bylo nepřiměřené z toho důvodu, že zadání veřejných zakázek lze předejít i méně invazivním zásahem do postupů centrálního zadavatele, např. zákazem uzavřít smlouvu u konkrétní veřejné zakázky. Skutečnost, že se navrhovatel nestal vybraným dodavatelem, není legitimním důvodem pro vydání předběžného opatření.

Další průběh správního řízení

41. Přípisem ze dne 19. 12. 2025 Úřad zadavateli sdělil, že požaduje zaslání jak dokumentace o zadávacím řízení na zavedení DNS, tak dokumentace související s jednotlivými veřejnými zakázkami zadávanými v rámci DNS. K otázce koncentrace řízení kromě skutečností uvedených v oznámení o zahájení správního řízení Úřad odkázal rovněž na závěry Nejvyššího správního soudu učiněné v rozsudku č. j. 3 As 62/2021-55 ze dne 22. 9. 2022.

42. Dne 23. 12. 2025 Úřad obdržel sdělení od navrhovatele, ve kterém uvádí, že žádné informace nebo skutečnosti, které jsou obsaženy v dokumentaci k veřejné zakázce, navrhovatel nepovažuje za obchodní tajemství ani utajované informace, popř. za skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

43. Dne 29. 12. 2025 Úřad obdržel sdělení, prostřednictvím kterého zadavatel zpřístupnil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení postupem podle ustanovení § 262a zákona, a rovněž vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 29. 12. 2025

44. Dne 29. 12. 2025 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne, ve kterém zadavatel úvodem shrnuje dosavadní průběh a okolnosti zavedení DNS.

45. Zadavatel je toho názoru, že mobilní telekomunikační služby jsou typickým příkladem běžných a obecně dostupných služeb ve smyslu § 138 odst. 1 zákona, jelikož je potřebuje prakticky každý zadavatel. Jedná se o trvající službu, přičemž se potřeba pořízení těchto služeb opakuje, jelikož zadavatelé nabírají nové zaměstnance a u stávajících se mění jejich preference.

46. Zadavatel uvádí, že by se Úřad měl nejprve zabývat rozsahem argumentace navrhovatele, jelikož původní tvrzení navrhovatele o nezákonnosti DNS obsažené v námitkách se objevuje toliko ve dvou odstavcích. V tomto ohledu se tak nejedná o mírně rozpracované námitky, nýbrž spíše o extrém, který by Úřad neměl akceptovat. Nadto se jedná o argumenty, které navrhovatel měl možnost uplatnit již v podaných námitkách.

47. Zadavatel dále uvádí, že považuje námitky 3 navrhovatele (směřující proti DNS) za opožděné. Navrhovatel se o způsobu fungování DNS dozvěděl nejpozději dne 27. 2. 2025, když se seznámil s vysvětlením ZD DNS č. 1. Navrhovatel tak měl a mohl uplatnit námitky hned, resp. ve lhůtě 15 dnů.

48. Ve vztahu k nabídce navrhovatele zadavatel uvádí, že tvrzení, podle kterého navrhovatel podal nabídku, „aniž by vyplnil všechny cenové položky“, je zavádějící, jelikož navrhovatel nevyplnil žádnou z cenových položek. Zadavatel proto dospívá k názoru, že skutečným cílem navrhovatele je snaha zamezit využívání DNS.

49. Zadavatel se neztotožňuje s tvrzením navrhovatele, že jsou veřejné zakázky v rámci DNS zadávány bez soutěže, neboť DNS je po celou dobu trvání otevřený potenciálním dodavatelům. Zadavatel se pouze snaží najít cestu, jak dosáhnout úspor ve veřejné sféře. Ačkoliv bylo původně v plánu zadavatele realizovat předběžné tržní konzultace, ty byly znemožněny požadavkem navrhovatele, aby se zadavatel smluvně zavázal k tomu, že nebude transparentně uveřejňovat výstupy z předběžných tržních konzultací. Nadto skutečnost, že způsob zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS dodavateli nevyhovuje, není dle názoru zadavatele relevantní. Zadavatel nebude přizpůsobovat smluvní podmínky formulářovým smlouvám jednoho z možných dodavatelů.

50. Zadavatel zásadně nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že pro zadávání veřejných zakázek v oblasti telekomunikací je DNS nevhodný. Telekomunikační služby podle názoru zadavatele bez pochyby splňují požadavek na obecně dostupné služby na trhu v duchu § 138 zákona. Ty jsou totiž poskytovány více dodavateli, nevyžadují náročné technické řešení ani mimořádné postupy. Zadavatel poptává standardizované služby typu neomezený hlasový tarif, odeslání SMS nebo datový tarif s FUP 3 GB. Takové služby jsou ve standardních cenících všech operátorů. Nebyly poptávány žádné specifické nebo atypické služby ani nebyl dán požadavek na pokrytí konkrétních lokalit či prostor.

51. Dále zadavatel nesouhlasí s tvrzením, že nezbytnou podmínkou pro využití DNS je, aby plnění bylo nabízeno desítkami až stovkami dodavatelů bez nutnosti splňovat zvláštní podmínky účasti. Takovou podmínku totiž zákon dle zadavatele nestanoví. Ta byla stanovena pouze pro konkrétní dynamický nákupní systém. Navíc zadávání v otevřeném řízení by podle názoru zadavatele okruh potenciálních dodavatelů nijak nerozšířilo.

52. Podstatou DNS je podle názoru zadavatele flexibilita. Zafixováním parametrů poptávaných služeb ve fázi kvalifikace by zadavatel tuto flexibilitu ztratil, ale zároveň omezil možnost zapojení nových pověřujících zadavatelů, jejichž aktuální potřeby se mohou lišit. Nadto zadavatel uvádí, že věcná působnost zapojených organizací nemá na povahu poptávaných

služeb vliv. DNS umožňuje sdružovat jednotlivé zadavatele podle jejich aktuálních potřeb, nikoliv podle oblasti působnosti nebo rozsahu odebíraných služeb či okamžiku ukončení smluv.

53. Navrhovatel dle zadavatele neuvádí žádné konkrétní služby, ve kterých by se měla projevit jím tvrzená individualizace služeb. Skutečnost, že navrhovatel označí některé oblasti typu fakturace, zadavatel nepovažuje za detailní argumentaci. Nadto je zadavatel toho názoru, že skutečnost, že se nepoužijí všeobecné obchodní podmínky navrhovatele, by měla být ve veřejných nákupech samozřejmá. Navrhovatelem uváděné citace judikatury jsou dle zadavatele nepřiléhavé.

54. V rámci DNS zadavatel využívá vzor smlouvy, se kterou je navrhovatel velmi dobře seznámen. Jedná se o formulářový text, který byl s navrhovatelem intenzivně projednáván. Pakliže jej navrhovatel nyní neakceptuje, není to vina zadavatele. K tomu zadavatel dále uvádí, že v rámci vyjádření předkládá porovnání smluv ze dvou (dosud vyhlášených) výzev v rámci DNS, ze kterého je zřejmé, že se znění smluv prakticky v ničem neliší.

55. Zadavatel nepovažuje požadavek na zřízení společné virtuální sítě (dále jen „VPN“) pro 6 pověřujících zadavatelů za neobvyklý nebo nepřiměřený. Tento požadavek odpovídá běžné praxi na trhu, přičemž sám navrhovatel tuto službu ve svých cenících pro korporátní klientelu nabízí, což dle zadavatele nejlépe dokládá, že se jedná o standardní řešení v rámci obchodní nabídky navrhovatele. Zadavatel v rámci výzvy 2 pouze zapracoval požadavek pověřujících zadavatelů na společnou VPN. Nadto zadavatel poukazuje na skutečnost, že Akademie věd ČR je ze služby VPN vyloučena, což dokazuje, že stanovil technické požadavky pouze v nezbytně nutném rozsahu. VPN považuje zadavatel za standard u veřejných zakázek, kterých se účastní více subjektů. Prakticky se jedná pouze o způsob účtování služeb, kdy v rámci označených čísel zadavatel volá zdarma. Nejedná se tedy o žádnou technickou vlastnost.

56. Pokud jde o smluvní pokuty, tak zadavatel jejich počet nepovažuje za excesivní. V daném případě se jedná o veřejnou zakázku pro 7 pověřujících zadavatelů, čímž se původní jádro námitky, že hrozí souběžná aplikace několika desítek smluvních pokut vytrácí.

57. Ve vztahu k službě prioritního volání zadavatel uvádí, že taková služba nebyla vůbec poptávána. Povinnost poskytování takové služby vyplývá pro navrhovatele z právních předpisů.

58. Podle názoru zadavatele navrhovatel ve vztahu k individualizaci veřejných zakázek v rámci DNS argumentuje pouze obecně. Hlasové, datové, SMS a MMS služby zadavatel rozhodně nepovažuje za komplexní a technicky složité plnění. Stejného názoru je zadavatel ve vztahu k potvrzení objednávky druhou smluvní stranou, kdy argumentuje, že žádný komplexní systém správy uživatelů poptáván není.

59. Garanci minimálního odběru služeb považuje zadavatel za nezákonný požadavek, který je také v rozporu s principy 3E. Neexistuje důvod, proč by se měla veřejná organizace zavazovat k placení za službu, kterou třeba vůbec nebude v budoucnu potřebovat. V tomto ohledu nelze zadavatele k takové garanci nutit. K tomu zadavatel odkazuje na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu. Nastavení smluvních podmínek náleží do gesce zadavatelů a v tomto ohledu se nejedná o žádný extrém, který by vedl k porušení zásady přiměřenosti. Totéž zadavatel vztahuje k argumentaci navrhovatele týkající se absence inflační doložky.

60. K problematice pokrytí zadavatel uvádí, že žádné takové požadavky nebyly stanoveny, jelikož jsou obtížně vymahatelné. Úroveň pokrytí území či populace zadavatel považuje za parametr

kvality poskytovaných služeb. Zadavatel definoval požadavek tak, aby byl jednoduše ověřitelný podle údajů Českého telekomunikačního úřadu. Zadavatel očekává a předpokládá, že pokrytí v krajských městech a v hlavním městě – tedy v lokalitách sídel pověřujících zadavatelů – bude dostačující u všech operátorů. K argumentaci navrhovatele, podle které nebyly navrhovateli známy lokality pověřujících zadavatelů, zadavatel uvádí, že sídla pověřujících zadavatelů lze zjistit během několika okamžiků na internetu.

61. Podle zadavatele navrhovatel ztotožňuje vlastní katalog služeb s běžnou dostupností služeb, přičemž je zjevné, že navrhovatel preferuje soutěž formou zadávacího řízení.

62. Zadavatel dále uvádí, že u mobilních telekomunikačních služeb existuje v České republice oligopolní trh s pouze třemi relevantními dodavateli. Virtuální operátoři se do veřejných zakázek dle zkušeností zadavatele nehlásí. V tomto ohledu by použití otevřeného řízení na situaci nic nezměnilo.

63. Argumentace navrhovatele k fixaci cen v uzavíraných smlouvách není podle zadavatele v rozporu s účelem DNS ani odbornou literaturou. Taková praxe může být pro navrhovatele pouze nevýhodná.

64. Ve vztahu k délce trvání smlouvy zadavatel odkazuje na navrhovatelem odkazovanou „dobrou praxi“, ve které se navrhovatel bez problémů zavázal k totožné délce trvání smlouvy.

65. Závěrem zadavatel uvádí, že návrh je dle jeho názoru nedůvodný. Zadavatel je přesvědčen, že postupuje v souladu se zákonem a svými interními předpisy. Zadavatel rovněž požaduje, aby Úřad zamítnul návrh na vydání předběžného opatření. Faktické vypnutí DNS na základě návrhu, kterému nepředcházely včas podané námitky a se kterým byla spojena pouze kauce 100 000 Kč, by bylo ze strany Úřadu neproporcionální. Navrhovatel je v DNS zařazen a pokud by měl být poškozen např. nepřiměřeně krátkou lhůtou pro podání nabídek, může návrh na vydání předběžného opatření podat znovu. Oproti tomu plošný zákaz zadávání veřejných zakázek v DNS může poškodit desítky zadavatelů, kteří potřebují veřejné zakázky flexibilně zadávat. Zadavatel proto navrhuje, aby Úřad návrh navrhovatele zamítl z důvodu, že mu nepředcházely řádně a včas podané námitky. Pokud by však Úřad dospěl k závěru, že námitky byly včas podány, pak by měl návrh zamítnout, protože nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

66. Dne 7. 1. 2026 Úřad účastníkům řízení zaslal sdělení k oznámení o zahájení správního řízení, ve kterém informoval o tom, že při shromažďování podkladů pro rozhodnutí a seznámení se s nimi zjistil, že v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 18. 12. 2025 došlo k nepřesnému označení zadávacího řízení, kterého se správní řízení týká. Úřad dále doplnil, že předmět správního řízení je vymezen obsahem návrhu navrhovatele ze dne 16. 12. 2025, kdy z okolností šetřeného případu je zřejmé, že předmětem správního řízení je postup zadavatele v zavedeném dynamickém nákupním systému, konkrétně pak zákonnost zadávacích podmínek obsažených v jeho zadávací dokumentaci, nikoliv postup zadavatele při zadávání konkrétní veřejné zakázky (výzvy 2-2025) v rámci zavedeného dynamického nákupního systému.

67. Dne 13. 1. 2026 Úřad vydal rozhodnutí o předběžném opatření, ve kterém zamítl žádost navrhovatele ze dne 16. 12. 2025 o nařízení předběžného opatření, kterým by měl být zadavateli uložen zákaz zadávání veřejných zakázek v DNS, a to s odůvodněním, že v době podání žádosti běží šedesátidenní zákonná blokační lhůta, ve které zadavatel v rámci návrhem napadeného

DNS nesmí uzavřít žádnou smlouvu na plnění veřejné zakázky. Úřad dospěl k závěru, že pakliže navrhovatel svým návrhem brojí proti DNS jako celku, je tzv. blokační lhůtou podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona blokováno uzavírání smluv v rámci daného DNS jako celku.

68. Usnesením ze dne 20. 1. 2026 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném DNS v průběhu správního řízení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení ve smyslu § 216 odst. 1 a 4 zákona pořízené v souvislosti s provedenými úkony.

Vyjádření zadavatele k návrhu II ze dne 22. 1. 2026

69. Dne 22. 1. 2026 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu II z téhož dne, ve kterém zadavatel opět stručně shrnuje dosavadní průběh řízení a uvádí, že zadavatel považuje za nutné se vyjádřit k nově formulovanému předmětu správního řízení, o kterém byl zadavatel informován opravným sdělením Úřadu ze dne 7. 1. 2026.

70. Zadavatel uvádí, že po zavedení DNS provedl pouze úkony spočívající v zadání dvou veřejných zakázek, přičemž u obou přichází do úvahy pouze řízení o návrhu na zákaz plnění smlouvy, případně řízení o přestupku. V běžném návrhovém řízení neexistuje žádný postup, který by bylo možné přezkoumávat. V tomto ohledu zadavatel dospívá k závěru, že je na místě správní řízení zastavit pro bezpředmětnost, jelikož Úřad již nemůže přijmout žádné nápravné opatření.

71. Zadavatel má za to, že návrh navrhovatele je opožděný, jelikož se domáhá uložení zákazu zadávání veřejných zakázek v DNS, přičemž však takový zákaz lze uplatnit pouze při nezákonném stanovení zadávacích podmínek v zadávacím řízení, kterým se DNS zaváděl. V tomto ohledu je nutno uvést, že navrhovatel se se zadávacími podmínkami DNS seznámil již v únoru 2025, žádost o účast podal dne 10. 3. 2025 a žádné námitky v zákonné lhůtě nepodal.

72. Úřad tedy může zahájit řízení z moci úřední, nicméně dodavatel, který neuplatnil námitky včas, tím přichází o možnost napadnout zavedení celého DNS. Pakliže se navrhovatel domáhá zákazu podle § 263 odst. 3 věta druhá zákona, pak měl argumentovat nezákonností zadávací dokumentace DNS. To nicméně navrhovatel neuvádí, jelikož se ocitá zhruba 9 měsíců po uplynutí lhůty pro podání námitek.

73. Zadavatel zastává názor, že Úřad je podle zákona oprávněn zablokovat celé DNS pouze v případě, kdy je v rozporu se zákonem zavedení samotného DNS (tedy se jedná o nezákonnou zadávací dokumentaci). Při porušení zákona u jednotlivé výzvy však neexistuje žádný racionální důvod zakazovat fungování celého DNS. Individuální pochybení zadavatele by mělo být řešeno individuálně v souladu se zásadou proporcionality.

74. Nadto zadavatel uvádí, že návrh navrhovatele svým rozsahem násobně překračuje původní námitky, přičemž jeho cílem bylo odůvodnit žádost o vydání předběžného opatření. Zadavatel nesouhlasí se závěry Úřadu, které předestřel v rámci rozhodnutí o zamítnutí předmětného opatření ze dne 13. 1. 2026, nicméně pouze proti odůvodnění rozhodnutí nemůže podat relevantní rozklad.

75. Zadavatel dospívá k závěru, že návrh navrhovatele nebyl podán včas, a proto nemůže mít důsledky v podobě uplatnění zákazu uzavírat smlouvy v rámci DNS [podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona]. Ve vztahu k argumentaci, že návrh se týkal i pozdějších úkonů zadavatele, se uplatní institut nepřípustnosti podání návrhu v zadávacích postupech, kdy již byla uzavřena smlouva.

76. Pakliže Úřad trvá na vedení správního řízení v rozsahu úkonů učiněných v rámci DNS, pak má zadavatel za to, že Úřad by měl správní řízení zastavit pro bezpředmětnost. Pakliže bylo správní řízení vymezeno navrhovatelem jako návrhem na vydání zákazu podle § 263 odst. 3 věta druhá zákona, pak je dán důvod pro zastavení správního řízení pro opožděnost návrhu. Zadavatel uzavírá, že se dle jeho názoru neuplatní zákaz uzavírání smluv v DNS, ledaže by Úřad zahájil řízení ex officio ve vztahu k zákonnosti zadávací dokumentace zadávacího řízení, ve kterém zadavatel DNS zavedl.

Další průběh správního řízení

77. Usnesením ze dne 26. 1. 2026 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

78. Dne 27. 1. 2026 Úřad obdržel od navrhovatele žádost o prodloužení lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí o 2 kalendářní dny s odůvodněním, že klíčový odpovědný zaměstnanec čerpá řádnou dovolenou.

79. Usnesením ze dne 28. 1. 2026 prodloužil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to do 4. 2. 2026.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí

80. Dne 2. 2. 2026 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí, ve kterém uvádí svůj nesouhlas s odůvodněním vydaného rozhodnutí o zamítnutí předběžného opatření.

81. Zadavatel se dále odkazuje na svá předchozí vyjádření a trvá na závěru, že návrh navrhovatele je účelový, obstrukční, opožděný, věcně nedůvodný a nepředcházely mu odpovídající námitky.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí

82. Dne 4. 2. 2026 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí, ve kterém uvádí, že zadavatel opakovaně odkazuje na judikaturu, přičemž pomíjí skutečnost, že odkazovaná rozhodnutí se týkala veřejné zakázky zadávané v otevřeném nadlimitním řízení na uzavření rámcové dohody s jediným uchazečem, což je zcela odlišný postup od dynamického nákupního systému. DNS však není zadávacím řízením, jedná se o zvláštní postup pro zadávání veřejné zakázky a aplikovat závěry z jednoho typu řízení na zcela odlišný zadávací postup je nepřípustnou právní ekvilibristikou a zjednodušením, které nemá oporu v zákoně.

83. Navrhovatel uvádí, že odpovědnost za správnost a úplnost zadávací dokumentace nese výhradně zadavatel a nelze ji přenášet na dodavatele. V tomto ohledu je tedy dle jeho názoru požadavek zadavatele, aby si navrhovatel sám zjišťoval lokality, analyzoval potřeby pokrytí a další specifikace nahodile sestavené skupiny zadavatelů a na základě toho připravil relevantní nabídku, v rozporu se zásadou přiměřenosti.

84. Navrhovatel je toho názoru, že krátké lhůty v jednotlivých výzvách zadavatel doposud nijak neodůvodnil a ty tak pouze omezují hospodářskou soutěž.

85. Za stěžejní navrhovatel považuje zejména skutečnost, že zadavatel má možnost v rámci jednotlivých výzev postupovat transparentněji, zejména stanovit delší lhůtu k podání nabídek. Zadavatel však, dle navrhovatele, volí postup na hraně zákona, když výzvu 2-2025 zadavatel zveřejnil v pátek před státním svátkem, takže dodavatelé měli pouze čtyři celé pracovní dny na

přípravu nabídky. Dále navrhovatel uvádí, že nenamítá nemožnost použití DNS na soutěžení mobilních služeb, ale pouze to, že zadavatel využívá DNS nezákonným způsobem.

86. Navrhovatel rovněž dospívá k závěru, že zadavatel evidentně považuje za službu pouze technickou funkcionalitu SIM karty, nicméně pro účely vyhodnocení „běžnosti“ je třeba hodnotit komplexně smluvní a technické podmínky, za kterých má být poskytována.

87. Navrhovatel upozorňuje na postup zadavatele, který dne 29. 1. 2026 uveřejnil předběžné oznámení ve Věstníku veřejných zakázek, jehož předmětem jsou informace o (nové) připravované výzvě. Cílem zadavatele je patrně snaha o vzbuzení zájmu o účast v DNS u poskytovatele služeb, který v současnosti není účastníkem DNS. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel se snaží nestandardními prostředky zajistit si pro danou výzvu podání více než jedné nabídky.

88. Podle navrhovatele je problematická skutečnost, že smluvní i technické podmínky nejsou v rámci DNS fixovány, a zadavatel je tedy může stanovit individuálně pro kteroukoli z budoucích výzev. To navrhovatel považuje za nevhodné zejména v kontextu toho, že podmínky musí během pěti pracovních dnů vždy individuálně posoudit, což povazuje za nepřiměřené, a tedy nezákonné.

89. Ve vztahu k běžnosti služeb navrhovatel uvádí, že mobilní telekomunikační služby poskytované na trhu B2C nebo B2B za standardních, veřejné dostupných obchodních a smluvních podmínek jsou nepochybně běžnou službou. Ve chvíli, kdy však veřejný zadavatel požaduje čerpat tyto služby za jím definovaných specifických podmínek (zejména co do systémové obsluhy a co do specifických sankcí), pak již o běžných službách hovořit nelze.

90. Navrhovatel zdůrazňuje, že tvrzení zadavatele o tom, že subjekty v resortu Ministerstva zdravotnictví jsou podle usnesení vlády povinny společně nakupovat mobilní telekomunikační služby, je nepřesné a navrhovatel zároveň žádá Úřad, aby vyzval zadavatele k tomu, aby uvedl skutečnosti, ze kterých bude takový závazek vyplývat. Navrhovatel je totiž toho názoru, že takový závazek má nejspíše směřovat k vytvoření společné VPN pro všechny organizace v resortu Ministerstva zdravotnictví a není vztažen jen k šesti pověřujícím zadavatelům, kteří se účastnili výzvy 2-2025.

91. Navrhovatel opakuje, že předmětem návrhu není otázka obecné vhodnosti použití DNS pro mobilní telekomunikační služby, ale otázka zákonnosti, pokud jde o podmínky zavedení a používání DNS.

92. Ve vztahu ke konkrétním podmínkám navrhovatel uvádí, že zadavatel problematiku VPN značně zkresluje. Požadavek zadavatele na zřízení VPN bez jednoho konkrétního subjektu, který ji řídí, je na trhu zcela nestandardní. Dále navrhovatel uvádí, že službu prioritního volání standardně poskytuje v souladu s právními předpisy, tato je však pevně vázána na standardní službu mobilního hlasu. Pakliže ji zadavatel nevysoutěží v rámci soutěže na mobilní hlasovou službu, přináší její pozdější implementace dodatečné náklady na straně dodavatele. Rovněž požadavek na minimální odběr služeb je pro dané odvětví typičtější než jeho úplná absence.

93. K běžné praxi a délce lhůty pro podání nabídek navrhovatel odkazuje na dynamický nákupní systém „TELCO DPS“, který používá jak Evropská komise, tak i další instituce EU. V tomto dynamickém nákupním systému jsou vyhlašovány dílčí výzvy s délkou uzavíraných smluv na

7 let, přičemž dosud bylo soutěženo celkem šest minitendrů, kdy lhůty pro podání nabídky zásadně přesahují zadavatelem standardně stanovených deset kalendářních dnů.

94. Navrhovatel ve svém vyjádření k podkladům uvádí, že zadavatel navrhovateli ani Úřadu neodůvodnil, z jakého důvodu by neuveřejnění informace o účastnících zadávacího řízení v písemné zprávě zadavatele ze dne 30. 4. 2025 mohlo ohrozit hospodářskou soutěž. Navrhovatel proto navrhuje, aby Úřad zadavatele k tomuto zdůvodnění vyzval.

95. Navrhovatel uvádí, že vzhledem k tomu, že zadavatel v rámci předběžných tržních konzultací požadoval informace o definici technické specifikace a o doporučení k hodnotícím kritériím, nemůže být zadavatel překvapen, pakliže dodavatelé považují tyto informace za obchodní tajemství, které chtějí ochránit. Navrhovatel od zadavatele neobdržel žádnou odpověď, a pokud předběžné tržní konzultace nebyly uskutečněny a smluvní ani technické podmínky nebyly zafixovány, jdou uvedené skutečnosti k tíži centrálního zadavatele. Pokud zadavatel uvádí, že text vzoru smlouvy měl být s navrhovatelem intenzivně laděn, pak tím dle názoru navrhovatele navozuje dojem vzájemné spolupráce. Ze skutečnosti, že zadavatel upravil ze své vůle několik ujednání vzoru smlouvy (nejspíše na podnět navrhovatele), nemůže automaticky dovozovat, že v důsledku těchto úprav bude navrhovatel povinen návrh smlouvy akceptovat. Navrhovatel v žádném ze svých podání nepožadoval, aby zadavatel akceptoval jeho smluvní podmínky. Dle navrhovatele se smluvní vzor zadavatele ve většině případů nepoužije v „čisté podobě“, neboť i zde probíhají úpravy, kdy navrhovatel musí za účelem naplnění požadavků zadávací dokumentace do vzoru smlouvy vložit ujednání vyžadovaná zadavatelem. Navrhovatel tedy přistupuje na individuální obsah smluv, jelikož by jinak nesplnil zadávací podmínky. V tomto ohledu se tedy pro každou výzvu použije mírně odlišný vzor návrhu smlouvy, a ve svém důsledku jde o individualizovaný požadavek na dodavatele.

96. Dále navrhovatel žádá Úřad, aby vyzval zadavatele k prokázání jeho tvrzení, že žádná výrazná specifická individualizace se ve veřejných zakázkách v DNS nenachází, jelikož argumentaci zadavatele nelze považovat za věcnou, když navrhovatel explicitně uvedl příklady odlišností.

97. Jak vyplývá z vyjádření zadavatele, sám zadavatel považuje čerpání mobilních služeb za trvalou službu, nikoliv opakovanou. Navrhovatel je toho názoru, že opakované plnění vzniká jen v případě, že zadavatelům nastupují noví zaměstnanci, anebo se u stávajících zaměstnanců mění jejich preference. Takové procesy však mohou být pokryty rámcovou dohodu pro standardní mobilní služby bez potřeby obnovovat soutěž, přičemž tuto potřebu není nutno pokrývat novou výzvou, nýbrž postupem, který vzor smlouvy na veřejnou zakázku předpokládá.

98. Ve vztahu k pokrytí navrhovatel uvádí, že musí preventivně provést ověření síly signálu v sídlech pověřujících zadavatelů, a tím je možné predikovat sílu signálu a množství stížností na službu v dané lokalitě. Pokud pověřující zadavatel nebude ochoten na úkor jednotkové ceny investovat do kvalitnějšího čerpání služby – tj. do posílení signálu v budově, hrozí, že pověřující zadavatel bude po dobu čtyř let čerpat službu, kterou bude možno využívat pouze omezeně, jelikož pokrytí v budovách bude nedostatečné, přestože navrhovatel splňuje podmínky stanovené ve výzvě 2-2025, protože DNS, resp. hodnocení minitendru neumožňuje žádnou úpravu ve vztahu ke kvalitě poskytované služby.

Další průběh správního řízení

99. Dne 10. 2. 2026 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0989/2025/VZ, č. j. ÚOHS-05585/2026/500 z téhož dne (dále jen „napadené rozhodnutí“), kdy Úřad ve výroku I. správní

řízení v rozsahu námitek týkajících se problematiky pokrytí mobilním signálem, charakteru plnění jakožto opakovaného plnění a konkrétních aspektů, pro které navrhovatel považuje plnění poptávané v rámci veřejné zakázky zadávané v rámci DNS za nestandardní, tedy zřízení společné virtuální sítě (VPN), požadavku na přidělení obchodního zástupce, úrovně zákaznické podpory, výměny nebo neomezené suspendace SIM zdarma, zajištění prioritního volání při krizových stavech, komplexního portfolia služeb zahrnujícího hlasové služby s různými parametry, datové služby s odlišnými datovými limity a rychlostmi, roamingové služby s individuálně nastavenými podmínkami, SMS a MMS služeb a dalších doplňkových služeb, požadavků na správu služeb a požadavku na flexibilní škálování služeb bez garance minimálního odběru, podle § 257 písm. h) zákona zastavil, neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky, a ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad návrh navrhovatele, s výjimkou té části, ve vztahu ke které bylo správního řízení zastaveno, podle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

100. Rovněž dne 10. 2. 2026 podal navrhovatel návrh na nařízení předběžného opatření podle § 61 správního řádu z téhož dne, ve kterém žádal Úřad o nařízení předběžného opatření, kterým zadavateli zakáže po uplynutí zákonné blokace uzavírání smluv v rámci daného DNS, a kterým současně pozastaví DNS, a to až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod nadepsanou spisovou značkou. Navrhovatel argumentoval tím, že v případě, že by předběžné opatření nebylo vydáno, byl by navrhovatel nezákonně zkrácen na svých právech, jelikož by zadavatel po uplynutí blokační doby mohl vést zadávací postup na veřejné zakázky zadávané v rámci DNS, ale rovněž v DNS uzavírat smlouvy na plnění veřejných zakázek, v důsledku čehož by se vedené správní řízení stalo bezpředmětným, jelikož i v případě, že by rozhodnutí Úřadu bylo ve prospěch navrhovatele, ten by musel pro každý budoucí zadávací postup zadavatele podat návrh na zákaz plnění smlouvy. Navrhovatel byl toho názoru, že lhůty stanovované zadavatelem v rámci zadávacího postupu v DNS, spolu s lhůtami, v nichž zadavatel vypořádává námitky proti zadávacímu postupu (tj. v poslední den lhůty a v kombinaci s aplikací ustanovení § 141 odst. 5 zákona), neumožňují navrhovateli využití žádného právního prostředku proti uzavření smlouvy na takovou veřejnou zakázku v rámci DNS.

101. V návaznosti na výše uvedené Úřad dne 16. 2. 2026 vydal rozhodnutí z téhož dne o výše uvedeném návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření, ve kterém rozhodl tak, že žádost navrhovatele ze dne 10. 2. 2026 o nařízení předběžného opatření, jímž by měl být centrálnímu zadavateli uložen zákaz zadávání veřejných zakázek v DNS se podle § 61 správního řádu zamítá, a to s odůvodněním, že není ohrožen účel správního řízení, jelikož se navrhovatel domáhá přezkumu zákonnosti DNS jako celku, a nikoliv dílčí veřejné zakázky zadávané v DNS. V takovém případě by i případné uzavření smlouvy na dílčí veřejnou zakázku zadávanou v rámci DNS nevedlo k zastavení správního řízení pro uzavření smlouvy, případně pro bezpředmětnost, neboť s ohledem na charakter DNS uzavřením smlouvy na (dílčí) veřejnou zakázku neodpadá předmět řízení a není proto nijak ohrožen přezkum zákonnosti samotného DNS.

Replika centrálního zadavatele k vyjádření navrhovatele ze dne 5. 2. 2026

102. Dne 12. 2. 2026 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření ze dne 5. 2. 2026, ve kterém zadavatel reaguje na tvrzení navrhovatele, které navrhovatel zaslal Úřadu dne 4. 2. 2026, tj. na vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí. Zadavatel především odmítá, že by byl vůči navrhovateli zaujatý, či že by používal osobní útoky či invektivy. Dále se zadavatel vyjadřuje k jednotlivým bodům sdělení navrhovatele, ačkoliv zadavatel zároveň uvádí, že si je vědom toho, že uvedené

vyjádření již nijak neovlivní výsledek probíhajícího správního řízení, když již bylo vydáno prvostupňového rozhodnutí.

Řízení o rozkladu

103. Dne 12. 2. 2026 podal navrhovatel proti napadenému rozhodnutí blanketní rozklad z téhož dne.

104. Usnesením ze dne 16. 2. 2026 Úřad stanovil navrhovateli lhůtu k provedení úkonu – doplnění náležitostí rozkladu o písemné sdělení, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

105. Následně dne 24. 2. 2026 podal proti napadenému rozhodnutí rozklad z téhož dne rovněž zadavatel, přičemž dne 25. 2. 2026 zadavatel tento svůj rozklad doplnil přípisem z téhož dne (dále jen „rozklad zadavatele“).

Argumentace zadavatele v rozkladu zadavatele

106. Zadavatel ve svém rozkladu uvádí, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím stran argumentace vymezení telekomunikačních služeb coby obecně dostupných služeb ve smyslu § 138 zákona. Nesouhlasí však s výrokem II. napadeného rozhodnutí.

107. Zadavatel zejména nesouhlasí s konstrukcí Úřadu, podle které Úřad považuje za včasně podané námitky 2 a 3. Zadavatel je naopak toho názoru, že takovým výkladem bylo umožněno navrhovateli uplatnit nové námitky, k jejichž podání však již marně uplynula lhůta podle § 242 odst. 1 zákona. Tímto postupem Úřad zvýhodňuje navrhovatele, který však měl námitky uplatnit řádně a včas, a je mu tak umožněno fakticky obejít zákonem stanovené lhůty.

108. Vzhledem k tomu, že se v právě řešeném případě má jednat o přezkum zavedení DNS, nikoliv o zadávání veřejné zakázky, může vést výklad Úřadu uvedený v napadeném rozhodnutí k situacím, kdy dlouhodobě zařazený dodavatel v DNS může po několika letech dospět k závěru, že DNS, v rámci kterého již byly soustavně zadávány veřejné zakázky, byl zaveden v rozporu se zákonem. Vyslovený závěr nereflektuje rozdělení procesu zadávání veřejných zakázek za využití dynamického nákupního systému do dvou fází, kdy se v první fázi jedná o zavedení samotného DNS a ve druhé fázi o samotné zadávání veřejných zakázek v již zavedeném dynamickém nákupním systému.

109. Centrální zadavatel odmítá možnost, že by dodavatel mohl na základě informací či vymezení předmětu v některé z dílčích veřejných zakázek zadávaných v rámci DNS efektivně paralyzovat již zavedený DNS, a to pouze s odkazem na tvrzení o odhalení údajné nezákonnosti zavedení DNS až v rámci konkrétní veřejné zakázky.

110. Zadavatel je toho názoru, že navrhovatel byl řádně seznámen se zadávacími podmínkami i účelem DNS, a proto nelze přijmout jeho tvrzení, že údajnou nezákonnost mohl zjistit až z výzvy 2-2025, když předchozí výzva obsahovala obdobné zadávací podmínky. Pakliže navrhovatel tvrdí, že nezákonnost DNS vyplývá z toho, že se v jednotlivých výzvách poptává „vysoce individualizované a komplexní plnění, které není obecně dostupné“, pak musela být taková údajná nezákonnost navrhovateli zřejmá již z první výzvy.

111. Pakliže měl navrhovatel za to, že obecné vymezení předmětu plnění je nedostatečné, nebo že zadávání telekomunikačních služeb v DNS je nevhodné, pak měl námitky uplatnit v zákonné lhůtě podle § 242 odst. 1 zákona, tedy nejpozději do 15 dnů od seznámení se se zadávací

dokumentací, a nikoliv na základě pozdější výzvy. Z toho důvodu zadavatel uzavírá, že je dle jeho názoru návrh navrhovatele opožděný, jelikož se navrhovatel se zadávacími podmínkami DNS seznámil již v únoru 2025, žádost o účast podal dne 10. 3. 2025 a žádné námitky v zákonné lhůtě nepodal.

112. Centrální zadavatel proto považuje výrok II. napadeného rozhodnutí za nezákonný a požaduje, aby Úřad správní řízení zastavil, neboť v části týkající se úkonů učiněných v rámci DNS je řízení bezpředmětné a současně v části týkající se návrhu na zákaz zadávání v DNS je návrh opožděný.

113. V rámci doplnění podaného rozkladu centrální zadavatel dále rozvádí argumenty již dříve podaného rozkladu zadavatele, s tím, že uvádí, že by bylo vhodné, aby se předseda Úřadu zabýval důsledky postupu navrhovatele komplexně, a nikoliv pouze optikou podaného rozkladu.

114. Zadavatel také podává rozklad z důvodu řešení otázky, zda lze včasně podat návrh proti již zavedenému DNS v situaci, kdy se navrhovatel se zadávací dokumentací DNS prokazatelně seznámil před řadou měsíců, a dokonce je v dané době do DNS sám zařazen. Tuto otázku považuje zadavatel za klíčovou pro právě řešenou věc. S tím ostatně dle zadavatele souvisí otázka, zda může takovým návrhem navrhovatel relevantně blokovat DNS jako celek, v souvislosti se spuštěním a během blokační lhůty podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona.

115. Závěrem zadavatel vznáší otázku, zda může dodavatel relevantně napadnout fungování celého DNS tím, že obecně vznese tvrzení, že nově vyhlášená výzva v rámci DNS se odlišuje od výzev předchozích, s důsledkem v podobě zákazu uzavřít smlouvy ve všech zadávacích postupech probíhajících i v budoucnu zahájených v napadeném DNS, a to aniž by předmětem přezkumu bylo, zda nově poptávané plnění spadá pod podmínky zadávací dokumentace zavedeného DNS.

Další průběh řízení o rozkladu

116. Podáním ze dne 26. 2. 2026, navrhovatel doplnil svůj blanketní rozklad ze dne 12. 2. 2026 (dále jen „rozklad navrhovatele“).

Argumentace navrhovatele v rozkladu navrhovatele

117. Navrhovatel v rozkladu navrhovatele uvádí, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nesprávné a požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

118. Navrhovatel je toho názoru, že Úřad nesprávně vyhodnotil rozsah námitek podaných navrhovatelem řádně a včas před podáním návrhu, a to zejména ve vztahu k námitce týkající se charakteru plnění jako opakovaného plnění, námitce týkající se nestandardnosti poptávaného plnění, pokud jde o: komplexní portfolio služeb zahrnující hlasové služby s různými parametry, datové služby s odlišnými datovými limity a rychlostmi, roamingové služby s individuálně nastavenými podmínkami, SMS a MMS služby a další doplňkové služby, a dále pokud jde o požadavky na správu služeb, a rovněž ve vztahu k námitce týkající se nestandardnosti poptávaného plnění, pokud jde o požadavek na flexbilní škálování služeb bez garance minimálního odběru. Uvedené navrhovatel odůvodňuje odkazem na konkrétní formulace uvedené v námitkách 3.

119. Dále je navrhovatel toho názoru, že Úřad chybně vyhodnotil charakter zadávacích podmínek v tom, zda se jedná o zadávací podmínky výzvy nebo zadávací podmínky DNS, zejména ve vztahu

k charakteru lhůty pro podání nabídky stanovené pro dosavadní výzvy. K tomu navrhovatel uvádí, že skutečnosti, které cituje Úřad v bodě 107. odůvodnění napadeného rozhodnutí, nejsou ze zadávání DNS seznatelné. Právě uvedené je dle názoru navrhovatele zásadní vada zadávacích podmínek DNS. Ve chvíli, kdy tyto skutečnosti zadavatel uvádí až následně v rámci zadávacích podmínek jednotlivých výzev, tj. až poté, co se s nimi navrhovatel mohl seznámit a vydedukovat, že se nebude jednat pouze o zadávací podmínky konkrétní výzvy, ale zadávací podmínky shodné pro celé DNS, mohl proti takovým podmínkám brojit námitkami. Vzhledem k tomu, že totožné zadávací podmínky zadavatel zakotvil do všech tří výzev, svědčí o tom, že nebyly součástí zadávacích podmínek DNS, ačkoliv jejich součástí být měly, pročež navrhovatel trvá na tom, že se ve skutečnosti jedná o podmínky samotného DNS.

120. Navrhovatel dále uvádí, že vznesl pouze obecnou námitku nevhodnosti DNS z toho důvodu, že ji nestihl dostatečně precizovat a konkretizovat, a to zejména s ohledem na neprodloužení nezákonně krátké lhůty pro podání nabídky ve výzvě 2-2025.

121. Stran množství dodavatelů na trhu navrhovatel doplňuje, že Úřad v rámci dané úvahy nezohlednil skutečnost, že takové služby standardně na trhu nabízí také virtuální operátoři, přičemž specifické požadavky zadavatele mohou být důvodem, proč se tito virtuální operátoři DNS neúčastní.

122. Navrhovatel také nesouhlasí se závěrem Úřadu, podle kterého způsob uzavření smlouvy na plnění nic nevypovídá o běžnosti nebo neběžnosti plnění na trhu, a jako takový ho považuje za nepřiléhavý. Podstatné dle navrhovatele je, do jaké míry se taková smlouva odlišuje od standardu na relevantním trhu, tj. nakolik se podmínky odchylují od běžných smluvních podmínek, za kterých jsou služby běžně prodávány.

123. Ve vztahu k námitce nepřiměřenosti lhůty pro podání nabídek navrhovatel uvádí, že ta směřovala k nezákonnosti postupu zadavatele, což má dle navrhovatele vyplývat ze samotné komplexnosti DNS, jelikož v něm nebyly fixovány konkrétní služby, které mají být předmětem jednotlivých výzev, a ani smluvní podmínky pro plnění jednotlivých veřejných zakázek. Nadto uvedenou námitku nelze řešit v rámci jednotlivých výzev, jelikož si navrhovatel musí vybrat, zda bude namítat nezákonnost lhůty pro podání nabídek, anebo tuto lhůtu akceptuje a podá nabídku, jelikož zadavatel o jeho námitce s nejvyšší pravděpodobností nerozhodne před uplynutím lhůty pro podání nabídek a velice pravděpodobně lhůtu neprodlouží. V takovém případě by navrhovatel musel namítat nepřiměřenost dané lhůty a v případě odmítnutí ze strany zadavatele, by musel pro každou výzvu složit kauci odpovídající počtu smluv uzavřených v jediném zadávacím postupu a podat návrhy na zákaz plnění smluv. Taková aplikace zákona je však podle navrhovatele naprosto nepřiměřená a velice neefektivní.

124. Navrhovatel závěrem shrnuje, že zadavatel zavedl DNS, který je v rozporu s ustanovením § 138 odst. 1 zákona, neboť je tedy používán pro pořizování jiného než běžného, obecně dostupného plnění. Zadavatel prostřednictvím výzev poptává specifické (individualizované) plnění, které se s každou výzvou mění. Plnění je také pořizováno jednorázově (na 48 měsíců), v důsledku čehož se nejedná o opakované nákupy běžně dostupného plnění na trhu. Dále se s každou výzvou mění soupis pověřujících zadavatelů, který je nekonzistentní z hlediska potřeb, technických požadavků, lokalit a pokrytí signálem. DNS se tak účastní jediný dodavatel, který veřejnou zakázku získává fakticky mimo konkurenční prostředí a bez soutěže.

Další průběh řízení o rozkladu

125. Usneseními ze dne 25. 2. 2026, resp. ze dne 26. 2. 2026[2] a dále ze dne 27. 2. 2026 Úřad vyzval dotčené účastníky správního řízení, aby se k rozkladu navrhovatele a rozkladu zadavatele vyjádřili.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu zadavatele

126. Dne 5. 3. 2026 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření k rozkladu zadavatele z téhož dne, ve kterém navrhovatel uvádí, že jádro sporu spočívá v právním posouzení okamžiku, kdy vyšla najevo nezákonnost zadávacích podmínek DNS, přičemž je dle navrhovatele zřejmé, že zadavatel hodlá na základě nezákonných zadávacích podmínek DNS realizovat navazující výzvy. Navrhovatel zdůrazňuje, že skutečnost, že zadavatel bude zadávat jiné, než běžně dostupné služby, nebyla až do výzvy 2-2025 navrhovateli seznatelná. Dále navrhovatel uvádí, že nenapadal počet soutěžených subjektů, ale jejich nesourodé složení pro danou výzvu.

127. Navrhovatel dále poukazuje na skutečnost, že pakliže vada DNS spočívá v nedostatku konkrétnosti toho, co má být předmětem plnění, a pokud zadavatel zároveň těží z nedostatku definice předmětu plnění, v důsledku čehož zadává v DNS neběžné plnění, pak navrhovatel nemá efektivní prostředek, jak je možno zastavit zadávání dalších veřejných zakázek v takovém nezákonném DNS. Jak ukázalo probíhající správní řízení, je možné v řadě případů zasáhnout až ve fázi plnění smlouvy.

128. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zadavatele zamítl a dále se odkazuje argumentaci obsaženou ve svém na rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

129. Dne 6. 3. 2026 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření k rozkladu navrhovatele z téhož dne, ve kterém uvádí, že v probíhajícím správním řízení může být náročnější posouzení otázky včasnosti námitek proti zadávací dokumentaci DNS, které navrhovatel uplatňuje měsíce poté, co se se zadávací dokumentací seznámil a poté, co se nechal do DNS zařadit.

130. Z věcného pohledu se zadavatel ztotožňuje s odůvodněním Úřadu, kdy předmět plnění lze považovat za naprosto běžné služby.

131. Zadavatel v rámci výzev v DNS používá minimální zákonné lhůty pro podání nabídek, a to z důvodu jejich zanedbatelné složitosti a marginálního finančního objemu. V případě komplikovanějších veřejných zakázek zadavatel předpokládá delší lhůty pro podání nabídek. Zároveň zadavatel pečlivě vyhodnocuje podávané žádosti o vysvětlení, nemůže však reflektovat navrhovatelem opakovaně vznesené požadavky na přepracování zadávacích podmínek. Nadto se dle názoru zadavatele navrhovatel proti ohrazuje pouze argumenty, jejichž opodstatněnost odmítl i Nejvyšší správní soud.

132. Rozklad navrhovatele však nepřináší nic nového, když navrhovatel u výroku I. napadeného rozhodnutí opomíjí, že předcházející námitky byly v této oblasti velmi stručné, toliko dva odstavce, které až v podaném návrhu k Úřadu rozpracovává na mnoho stran.

[2] Dne 25. 2. 2026 vydal Úřad usnesení, kterým vyzval navrhovatele, aby se vyjádřil k rozkladu zadavatele ze dne 24. 2. 2026. Následně dne 25. 2. 2026 (ve večerních hodinách) doručil zadavatel Úřadu doplnění rozkladu z téhož dne. V reakci na právě uvedené tak Úřad vydal dne 26. 2. 2026 další usnesení, kterým navrhovateli stanovil novou lhůtu k vyjádření se k rozkladu centrálního zadavatele ze dne 24. 2. 2026, jakož i k jeho doplnění ze dne 25. 2. 2026.

133. K rozkladu navrhovatele zadavatel dále uvádí, že skutečnost, že se požadavky ve výzvách opakují, nedokazuje, že se jedná o jakési dříve neuveřejněné podmínky zadávací dokumentace DNS. Spíše to dokládá tvrzený komoditní charakter služeb. Dále uvádí, že lhůta pro podání nabídek ve výzvě 2-2025 nečinila 4 pracovní dny, když stanovil lhůtu v délce více než 10 kalendářních dnů s tím, že se v týdnu objevil státní svátek.

134. Podle zkušeností zadavatele se virtuální operátoři do veřejných zakázek zpravidla nehlásí, což je dle názoru zadavatele dáno pravděpodobně vědomostí virtuálních operátorů o jejich (vědomé) nekonkurenceschopnosti vůči velkým operátorům, od kterých služby za relativně vysoké ceny překupují. Zadavatel však jejich zapojení uvítá.

135. Pokud jde o navrhovatelem vznesenou argumentaci stran značného množství kaucí u návrhů na zákaz plnění smluv, pak zadavatel uvádí, že u aktuální výzvy by navrhovatel nemusel skládat 254 kaucí, neboť v dané veřejné zakázce je podmínkou uzavření účastnických smluv existence zastřešující dohody mezi vybraným dodavatelem a Středočeským krajem. K efektivnímu podání návrhu na zákaz plnění by mu tak postačovala jediná kauce.

136. Zadavatel závěrem navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad navrhovatele zamítl.

Rozhodnutí předsedy Úřadu

137. Po projednání obou rozkladů rozkladovou komisí předseda Úřadu rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0016/2026/VZ, č. j. ÚOHS-12066/2026/161 ze dne 1. 4. 2026 (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), které nabylo právní moci téhož dne, výrok I. napadeného rozhodnutí potvrdil, a v takto dotčeném rozsahu podaný zamítl rozklad navrhovatele, a výrok II. napadeného rozhodnutí zrušil a v této části věc vrátil Úřadu k novému projednání.

138. Ve vztahu k potvrzenému výroku I. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu uvádí, že *„[a]rgumentace navrhovatele pomíjí podstatu závěrů, ke kterým Úřad v odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí dospěl. Závěr Úřadu, že návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, nevychází z jejich samotné absence v textu navrhovatelových námitek, ale z posouzení obsahu a účelu námitek, které navrhovatel adresoval zadavateli a následného návrhu, kterým se navrhovatel obrátil na Úřad.“* Dále předseda Úřadu uvádí, že došlo k situaci, kdy byl podán návrh (navrhovatele), který směřoval proti DNS jako celku, kterému však předcházely námitky, které většinou svého obsahu a petitem směřovaly pouze proti výzvě 2-2025, přičemž je zejména třeba přihlédnout ke vzájemnému vztahu námitek a návrhu. Dle názoru předsedy Úřadu jsou určující především námitky, které návrhu předcházejí, neboť takové námitky předurčují obsah následného přezkumného (návrhového) řízení. Pakliže tedy navrhovatel v návrhu namítá pochybení zadavatele, pak byl takové pochybení povinen namítat již v námitkách předcházející návrhu, neboť jedině tak se k němu mohl zadavatel vyjádřit, a případně přijmout nápravné opatření.

139. Předseda dále dovozuje, že se však navrhovatel v podaných námitkách vymezoval proti zadávací dokumentaci konkrétní jednotlivé výzvy v rámci DNS, přičemž samotné DNS také označil jako nevhodné, nicméně až v samotném návrhu napadá samotnou nezákonnost DNS jako celku, resp. jeho předmětu. *„Pakliže tak byl předmět návrhového řízení vymezen otázkou zákonnosti samotného DNS, pak za řádně podané mohou být považovány námitky pouze v tom rozsahu, v jakém se týkaly právě této otázky. Úřad tak postupoval zcela správně, pokud identifikoval argumenty navrhovatele, které vybočovaly z rámce otázky zákonnosti předmětu DNS (když se týkaly konkrétní výzvy), a správní řízení v jejich rozsahu zastavil. Tyto námitky by bylo možné*

považovat za řádně a včas podané, pokud by návrh navrhovatele směřoval nikoliv proti DNS jako celku, ale proti výzvě 2-2025, případně pokud by nezákonnost DNS navrhovatel dovozoval vůči zadavateli již v podaných námitkách."

140. Ve vztahu k důvodům zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu uvádí, že v souvislosti s postupem zadavatele vyvstávají dvě dílčí otázky, tj. přípustnost postupu zadavatele, tedy zda jím požadované služby lze v souladu se zákonem poptávat prostřednictvím DNS, a druhou otázkou je pak přípustnost postupu navrhovatele, tj. zda navrhovatel mohl napadnout samotnou zákonnost DNS s časovým odstupem, tedy teprve až když dospěl k závěru o nezákonnosti DNS po uveřejnění výzvy 2-2025, nebo zda měl samotné podmínky DNS napadnout již po seznámení se se zadávací dokumentací zaváděného DNS, v důsledku čehož již napadení zavedeného DNS není přípustné.

141. Ve vztahu k první otázce předseda Úřadu souhlasí se závěrem Úřadu, tedy že poptávané plnění naplňuje znaky ustanovení § 138 odst. 1 zákona a jako takové ho lze v souladu se zákonem poptávat prostřednictvím DNS, přičemž zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí nemá na tento závěr vliv. Předseda Úřadu tedy závěry Úřadu vztahující se k této dílčí otázce považuje za věcně správné, v důsledku čehož je v tomto ohledu postup zadavatele v souladu se zákonem, když poptával vymezené telekomunikační služby v rámci DNS.

142. Ve vztahu ke druhé otázce, tj. přezkumu zákonnosti již zavedeného DNS, dospěl předseda Úřadu k závěru, že Úřad pochybil, když shledal jako včasně podané námitky, které fakticky směřovaly proti zavedenému DNS, ale nebyly reakcí na seznámení navrhovatele se zadávací dokumentací DNS. Z toho důvodu předseda Úřadu výrok II. napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, přičemž zavázal Úřad, aby se v novém projednání zejména zabýval tím, zda návrhu navrhovatele předcházely řádně a včas podané námitky.

143. Předseda Úřadu přitom zastává názor, že pokud Úřad připustil přezkum zákonnosti již zavedeného DNS, jehož zadávací dokumentace byla navrhovateli dlouhodobě známa, přičemž se proti ní navrhovatel dříve nijak nevymezil a DNS se účastnil, pak postupoval v právě řešené situaci excesivně a v rozporu s ustanovením § 242 odst. 1 zákona, jelikož by byl takový přezkum DNS připuštěn na základě námitek vznesených vůči konkrétní výzvě.

144. Podle názoru předsedy Úřadu je zřejmé, že navrhovatel až do výzvy 2-2025 zjevně akceptoval prvky, které později považoval za problematické, když už v rámci výzvy 1-2025 byly tyto prvky přítomny, přičemž se soutěže na základě takové výzvy i sám navrhovatel účastnil. Teprve až po uveřejnění výzvy 2-2025 navrhovatel dospěl k závěru, že nesouhlasí se zadávacími podmínkami DNS. Pakliže by navrhovatel v této chvíli vznesl námitky proti výzvě 2-2025, byl by takový postup zcela legitimní (což navrhovatel skutečně učinil). V námitkách 3 (které formálně směřovaly právě proti výzvě 2-2025) a následně v návrhu však navrhovatel zpochybňuje zákonnost celého DNS. *„Pokud tak navrhovatel považoval postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky prostřednictvím výzvy 2-2025 za nezákonný, tak se mohl a měl domáhat přezkumu postupu zadavatele souvisejícího s touto výzvou, a nikoliv z namítaných pochybení u jednotlivé výzvy dovozovat nezákonnost zavedeného dynamického nákupního systému jako celku, když se proti zadávacím podmínkám samotného DNS nevymezil v okamžiku, kdy k tomu měl příležitosti, tedy ve lhůtě podle § 242 odst. 1 zákona, počínaje od seznámení se se zadávací dokumentací DNS.*" Předseda Úřadu pak dále uvádí, že případné dopady, které by vyvstaly, pakliže by byl akceptován názor Úřadu, nelze považovat za žádoucí, když by tímto způsobem mohl být zpochybněn i dlouhodobě uspokojivě fungující dynamický nákupní systém, který by

mohl být napaden sám o sobě pouze na základě toho, že některý z účastníků považuje za nezákonnou některou z dílčích veřejných zakázek.

IV. NOVÉ PROJEDNÁNÍ VĚCI ÚŘADEM

145. Přípisem ze dne 10. 4. 2026 Úřad účastníky řízení vyrozuměl o pokračování ve správním řízení.

146. Usnesením ze dne 22. 4. 2026 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí

147. Dne 29. 4. 2026 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 28. 4. 2026, ve kterém zadavatel odkazuje na svá předchozí vyjádření v dané věci.

148. Zadavatel setrvává na své dosavadní argumentaci, tj. že navrhovatel se seznámil se zadávacími podmínkami DNS již v únoru 2025, dne 10. 3. 2025 podal žádost o účast a následně byl do DNS zařazen. Navrhovatel tedy akceptoval jak použití DNS, tak i vymezení jeho předmětu, přičemž žádné námitky v zákonné lhůtě nepodal. Za této situace tak navrhovatel nemůže důvodně tvrdit, že teprve na základě výzvy 2-2025 dospěl k závěru, že nesouhlasí se zadávacími podmínkami DNS jako takového.

149. Podle názoru zadavatele není možné úspěšně napadnout fungování celého DNS pouhým tvrzením navrhovatele, podle kterého se nová výzva v rámci DNS odlišuje od výzev předchozích. Takový výklad by vedl k obcházení zákonných lhůt pro uplatnění námitek proti zadávací dokumentaci DNS a ve svém důsledku k neodůvodněnému zablokování jeho fungování.

150. Zadavatel setrvává na svém názoru, že návrh navrhovatele je opožděný, neboť mu nepředcházely včas podané námitky proti zadávací dokumentaci DNS. Z toho důvodu zadavatel požaduje, aby Úřad správní řízení podle § 257 písm. h) zákona zastavil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí

151. Dne 29. 4. 2026 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, ve kterém uvedl, že se v plném rozsahu odkazuje na svá předchozí vyjádření v dané věci.

V. ZÁVĚRY ÚŘADU

152. Úřad, vázán právními názory předsedy Úřadu uvedenými v rozhodnutí o rozkladu, přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantní dokumentace a vyjádření účastníků správního řízení rozhodl o tom, že se s výjimkou té části, o které bylo rozhodnuto výrokem I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 2. 2026, č. j. ÚOHS-05585/2026/500, správní řízení podle ustanovení § 257 písm. h) zákona zastavuje, neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky. Ke svému usnesení Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

153. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel“). Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 nebo sektorové

veřejné zakázky podle § 158 odst. 1; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5.

154. Podle § 241 odst. 2 písm. a) zákona se námitky podle odstavce 1 se podávají písemně a lze je podat proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek; námitky však nelze podat proti postupu podle § 109 odst. 3.

155. Podle § 242 odst. 1 zákona není-li dále uvedeno jinak, musí být námitky doručeny zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení tohoto zákona zadavatelem; námitky nelze podat po uzavření smlouvy nebo poté, co se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

156. Podle § 244 odst. 2 zákona pokud nejde o námitky, na které se vztahují lhůty podle § 242 odst. 2 až 5 a 7, musí být také uvedeno, kdy se stěžovatel o namítaném porušení zákona dozvěděl.

157. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí o odmítnutí námitek musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Dojde-li k odmítnutí námitek podle odstavce 3, postačí odůvodnění ve vztahu ke splnění podmínek pro jejich odmítnutí. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.

158. Podle § 245 odst. 2 zákona pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.

159. Podle § 245 odst. 3 zákona zadavatel odmítne rovněž námitky, které

   a) nejsou podané oprávněnou osobou podle § 241,

   b) jsou podány opožděně, nebo

   c) nesplňují náležitosti podle § 244.

160. Podle § 245 odst. 4 zákona pokud zadavatel námitky odmítne, poučí stěžovatele v rozhodnutí o námitkách o možnosti podat ve lhůtě podle § 251 odst. 2 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a o povinnosti doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli.

161. Podle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky; to neplatí pro návrhy podle § 254.

Zjištěné skutečnosti

162. V čl. 2. „Úvodní ustanovení“ odst. 2.6 zadávací dokumentace DNS je uvedeno, že: *„[v]eřejné zakázky budou v DNS zadávány na základě jednotlivých výzev k podání nabídek podle § 141 [z]ákona.“*

163. V čl. 3. „Veřejné zakázky zadávané v DNS“ odst. 3.2 zadávací dokumentace DNS je uvedeno, že: *„[p]ředmětem veřejných zakázek zadávaných v DNS bude poskytování hlasových a datových telekomunikačních služeb pro [p]ověřující zadavatele*.“

164. V čl. 12. „Lhůta pro podání žádosti o účast“ odst. 12.1 zadávací dokumentace DNS je uvedeno, že: *„[l]hůta pro podání žádostí o účast: do 11. 3. 2025 do 10:00 hod.“*

165. V čl. 12. „Lhůta pro podání žádosti o účast“ odst. 12.2 zadávací dokumentace DNS je uvedeno, že: *„[c]entrální zadavatel umožní po zavedení DNS podat žádost o účast každému dodavateli po celou dobu trvání DNS*.“

166. V čl. 14. „Vysvětlení zadávací dokumentace“ odst. 14.1 zadávací dokumentace DNS je uvedeno, že: *„[d]odavatel je oprávněn požádat [c]entrálního zadavatele o vysvětlení zadávací dokumentace. Žádost o vysvětlení zadávací dokumentace musí být doručena písemně v elektronické podobě prostřednictvím elektronického nástroje E-ZAK (…) nebo datové schránky (…) a v obou případech také zároveň na e-mail (…)*.“

167. V čl. 14. *„Vysvětlení zadávací dokumentace“ odst. 14.5 zadávací dokumentace DNS je uvedeno, že: „[c]entrální zadavatel vysvětlení, změnu nebo doplnění zadávací dokumentace uveřejní stejným způsobem jako zadávací podmínku, která byla vysvětlena, změněna nebo doplněna, tj. na profilu [c]entrálního zadavatele, a případně také prostřednictvím formulářů v případě postupu podle § 212 odst. 4 [z]ákona. Centrální zadavatel nebude vysvětlení, změnu nebo doplnění zadávací dokumentace poskytovat adresně, tzn. ani dodavatelům, kteří písemně požádali o poskytnutí nebo vysvětlení zadávací dokumentace nebo o zasílání stejnopisů vysvětlení, změn a doplnění zadávací dokumentace*.“

168. Dne 27. 2. 2025 zadavatel uveřejnil v elektronickém nástroji vysvětlení ZD DNS č. 1, ve kterém zadavatel odpovídá na celkem 10 dotazů vznesených v navrhovatelově žádosti o vysvětlení ze dne 24. 2. 2025.

169. Dne 10. 3. 2025 podal navrhovatel žádost o účast do DNS. Následně dne 20. 3. 2025 zadavatel oznámil navrhovateli jeho zařazení do DNS.

Právní posouzení

170. S ohledem na předchozí stav správního řízení a vzhledem k závěrům, které učinil předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu, se v novém řízení Úřad zabýval otázkou, zda návrhu navrhovatele předcházely řádně a včas podané námitky, když navrhovatel svými námitkami brojil proti zadávacím podmínkám již zavedeného DNS, ve kterém byl rovněž sám zařazen.

171. Úřad se tedy zabýval tím, zda byly naplněny základní podmínky, aby bylo možné se návrhem navrhovatele věcně zabývat. Jednou z těchto podmínek, která musí být pro projednání věci před Úřadem splněna, je i povinnost navrhovatele před podáním návrhu podat zadavateli řádně a včas své námitky. Řádnost a včasnost podaných námitek je přitom nutné posuzovat zejména s ohledem na jejich obsah a dodržení lhůty pro jejich podání.

172. Z ustanovení § 241 zákona vyplývá, že námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma. Námitky se podávají písemně a lze je podat mj. proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté zákona, včetně stanovení zadávacích podmínek, nikoli však proti postupu dle § 109

odst. 3 zákona. Současně též platí, že námitky týkající se jiných úkonů či opomenutí zadavatele, než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky a postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, může podat pouze účastník zadávacího řízení. Podle § 242 odst. 1 zákona platí, že není-li dále uvedeno jinak, musí být námitky doručeny zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení zákona zadavatelem, tj. obecná lhůta pro podání námitek činí 15 dnů.

173. Jestliže přitom návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, Úřad dle § 257 písm. h) zákona zahájené řízení usnesením zastaví (což neplatí pro návrhy podle § 254 zákona). Předmětné ustanovení zákona tedy reflektuje princip, dle kterého je návrh až druhotným nástrojem procesní obrany dodavatele, když prvotním nástrojem je podání námitek přímo zadavateli. Pakliže tedy dodavatel nevyužije možnosti podání námitek, resp. takto neučiní včas a řádně, tj. s veškerými zákonnými náležitostmi, pak není oprávněn domáhat se ochrany svých práv před Úřadem.

174. V právě šetřeném případě Úřad zjistil, že navrhovatel podal k zadavateli vícero námitek (celkem čtvery), přičemž je zjevné, že návrh navrhovatele navazuje toliko na námitky 2 a 3, jejichž doklad o doručení přiložil navrhovatel k návrhu jako přílohu. Navrhovatel ostatně jako přílohu návrhu učinil i samotné znění námitek 2 a 3. Z toho vyplývá, že navrhovatel svým návrhem navazuje toliko na námitky 2 a 3, jelikož námitky 1 byly k zadavateli podány dne 19. 11. 2025, přičemž návrh k Úřadu byl doručen až dne 16. 12. 2025, v důsledku čehož je na první pohled zřejmé, že by byl takový návrh podán opožděně. Rovněž ve vztahu k námitkám 4 lze uvést, že ty navrhovatel podal dne 10. 12. 2025, přičemž rozhodnuto o nich bylo až dne 29. 12. 2025 (a téhož dne bylo také navrhovateli doručeno rozhodnutí o námitkách 4), tudíž ve vztahu k námitkám 4 by byl návrh navrhovatele podáván předčasně, ještě před tím, než o nich zadavatel rozhodl. V tomto duchu tedy lze uvést, že toliko námitky 2 a 3 mohou být námitkami, na základě kterých navrhovatel iniciuje vedení správního řízení u Úřadu.

175. Z podkladů, které má Úřad k dispozici, vyplývá, že námitky 2 byly navrhovatelem podány dne 25. 11. 2025 v 9:41 hodin a následně doplněny námitkami 3, které byly podány také dne 25. 11. 2025, a to ve 14:56 hod. Obsahově pak námitky 2 směřují vůči konkrétním zadávacím podmínkám výzvy 2-2025 zadávané v rámci zavedeného DNS a námitky 3 pak vůči způsobu zadávání mobilních telekomunikačních služeb v rámci dynamického nákupního systému, a tedy DNS jako takovému.

176. Z obsahu návrhu pak vyplývá, že navrhovatel brojí proti zadávacím podmínkám (v té době) již zavedeného DNS, kdy, zjednodušeně řečeno, navrhovatel namítá, že v DNS není přípustné poptávat telekomunikační služby. V tomto ohledu lze odkázat na závěr Úřadu učiněný v předchozím (i přestože částečně zrušeném) rozhodnutí ze dne 10. 2. 2026, ve kterém je konstatováno, že: *„Úřad předně uvádí, že v rámci navrhovatelem uplatněné argumentace v návrhu je nezbytné rozlišit dvě roviny. První jsou námitky směřující proti výzvě 2-2025 (tj. proti konkrétní veřejné zakázce zadávané v rámci DNS), druhou jsou námitky směřující proti podmínkám samotného DNS. V tomto ohledu je nezbytné konstatovat, že návrh navrhovatele dle jeho celkového vyznění, včetně jeho petitu, kterým se navrhovatel domáhá uložit zákaz zadavateli zadávat v DNS veřejné zakázky, směřuje proti DNS jako celku, nikoliv proti výzvě 2-2025. Tímto prismatem je proto nezbytné nahlížet na navrhovatelem uplatněnou argumentaci. V tomto ohledu proto Úřad konstatuje, že argumentace navrhovatele uplatněná v návrhu (ačkoliv byla součástí námitek 2), která svou podstatou směřuje proti výzvě 2-2025, přesahuje předmět vedeného správního řízení, neboť zjednodušeně řečeno, předmětem*

posouzení Úřadu v právě řešeném případě je posouzení přípustnosti poptávání telekomunikačních služeb v rámci DNS (za daných zadávacích podmínek), nikoliv posouzení konkrétních podmínek výzvy 2-2025. To se týká především námitek napadajících nastavení budoucího závazkového vztahu mezi stranami smlouvy, tj. konkrétně námitky směřující proti lhůtě pro podání nabídek, výši a počtu smluvních sankcí, fixaci ceny za dobu trvání smlouvy, vč. námitky týkající se absence inflační doložky a absence garance minimálního odběru služeb. Úřad má za to, že uvedené námitky spíše směřují proti parametrům výzvy 2-2025 a jako takové měly být uplatněny v rámci návrhu, který směřuje proti konkrétní výzvě (tj. výzvě 2-2025), přičemž, jak již Úřad uvedl výše, právě řešený návrh směřuje proti podmínkám DNS. (...)"

177. Právě výše nastíněnou optikou je nezbytné zkoumat, zda navrhovatel před podáním návrhu uplatnil u zadavatele (řádně a včas) námitky, kterými by proti těmto skutečnostem (tj. přípustnosti poptávání telekomunikačních služeb za daných podmínek v rámci DNS) brojil ještě před podáním samotného návrhu k Úřadu, a to zejména se zaměřením na to, zda byly námitky podány včas, tj. v souladu s ustanovením § 242 odst. 1 zákona, tedy do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení zákona zadavatelem.

178. Vzhledem k tomu, že navrhovatel podává námitky 3 ve chvíli, kdy je samotný DNS již zaveden a probíhá druhá veřejná zakázka (výzva 2-2025) na základě DNS, přičemž navrhovatel brojí proti samotným zadávacím podmínkám již zavedeného DNS, do kterého byl od počátku zařazen, je nezbytné určit okamžik, kdy se navrhovatel o domnělém porušení zákona zadavatelem skutečně dozvěděl či alespoň mohl dozvědět, neboť právě to je klíčový okamžik, od kterého stěžovateli (resp. navrhovateli) začíná běžet 15denní lhůta pro podání námitek, a na základě toho je možné rovněž učinit závěr o tom, zda byly námitky navrhovatele podány včas.

179. Jak uvádí předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu, pakliže navrhovatel shledal jako problematický postup zadavatele při zavádění DNS a brojí proti němu až nyní, jinými slovy brojí proti zadávacím podmínkám samotného DNS, měl se navrhovatel vůči takovému postupu zadavatele ohradit v okamžiku, kdy k tomu měl příležitost, tj. ve lhůtě podle § 242 odst. 1 zákona, počínaje od seznámení se se zadávací dokumentací DNS. Dále předseda Úřadu uvádí, že nelze za žádoucí postup považovat takový postup, kdy dosud uspokojivě fungující dynamický nákupní systém bude možné napadat na základě toho, že některý z účastníků považuje za nezákonnou některou z dílčích veřejných zakázek.

180. Ze všeho výše uvedeného je tedy zřejmé, že okamžik, kdy se navrhovatel dle ustanovení § 242 odst. 1 zákona dozvěděl o domnělém porušení zákona zadavatelem je v právě řešeném případě okamžik, kdy se navrhovatel seznámil se zadávací dokumentací DNS, neboť od tohoto okamžiku byl obeznámen se službami, které hodlá zadavatel v rámci DNS poptávat.

181. Z průběhu zavádění předmětného DNS vyplývá, že zadavatel zahájil zadávací řízení na zavedení předmětného DNS dne 7. 2. 2025 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení na zavedení DNS do Věstníku veřejných zakázek. Předmětné oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 10. 2. 2025. Současně zadavatel dne 10. 2. 2025 na profilu zadavatele uveřejnil zadávací dokumentaci DNS.

182. Dne 24. 2. 2025 obdržel zadavatel od navrhovatele žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, na kterou zadavatel reagoval vysvětlením ZD DNS č. 1, které zadavatel uveřejnil na profilu zadavatele dne 27. 2. 2025. Na tomto místě je nezbytné zmínit, že zadavatel v průběhu

zadávacího řízení na zavedení DNS žádnou jinou žádost o vysvětlení zadávací dokumentace (vyjma právě zmíněné) neobdržel.

183. Následně navrhovatel dne 10. 3. 2025 podává žádost o účast a 20. 3. 2025 zadavatel navrhovateli oznamuje, že byl do DNS zařazen.

184. Dále je nutno rovněž zmínit, že v průběhu zadávacího řízení na zavedení DNS zadavatel žádné námitky od navrhovatele neobdržel. Námitky 1 (ze dne 19. 11. 2025) navrhovatel podává až v reakci na výzvu 2-2025, tj. až jako reakci na druhou veřejnou zakázku zadávanou v rámci již zavedeného DNS.

185. Ze všeho výše uvedeného považuje Úřad za klíčové zdůraznit zejména vysvětlení ZD DNS č. 1, neboť je to právě zmíněné vysvětlení, které Úřad považuje za klíčový okamžik při vymezení okamžiku, kdy se navrhovatel mohl seznámit se zadávací dokumentací DNS. Je totiž zřejmé, že pakliže měl navrhovatel zájem účastnit se veřejných zakázek v rámci předmětného DNS, a takový zájem vzhledem k podané žádosti o účast do DNS navrhovatel beze sporu měl, musel se se zadávací dokumentací DNS před podáním žádosti o účast (nutně) seznámit.

186. Z uvedeného průběhu zadávacího řízení pak dále vyplývá, že v průběhu studování zadávacích podmínek DNS navrhovateli vyvstaly doplňující otázky, které navrhovatel přetavil v žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, kterou zadavateli zaslal dne 24. 2. 2025. V tomto ohledu Úřad zejména poukazuje otázku č. 8), která zní: *„[v] odst. 3.4 ZD je mimo jiné uveden požadavek ‚maximální dostupnost a spolehlivost služby (garance dostupnosti služby)'. Chápe uchazeč správně, že stanovení konkrétních provozních podmínek dostupnosti a podmínek garance bude na konkrétním dílčím zadavateli, a to v závislosti na jeho specifických, individuálních potřebách?*".[3] Ze znění dotazu je tedy zřejmé, že směřuje k vymezení požadavků na služby, jež mají být předmětem veřejných zakázek zadávaných v DNS. Na uvedené otázky zadavatel reagoval a poskytl navrhovateli (a rovněž dalším potenciálním účastníkům DNS) odpovědi, a to dne 27. 2. 2025, kdy vysvětlení ZD DNS č. 1 zadavatel uveřejnil na profilu zadavatele. Na dotaz č. 8) zadavatel odpověděl tak, že *„[v] tom ohledu, že smluvní podmínky, resp. specifikace předmětu dílčích veřejných zakázek, bude součástí zadávacích podmínek veřejných zakázek zadávaných v zavedeném dynamickém systému, chápe uchazeč zadávací dokumentaci správně.*"

187. Vzhledem k tomu, že žádná další žádost o vysvětlení zadávací dokumentace nebyla ani navrhovatelem ani žádným jiným (potenciálním) účastníkem DNS vznesena, lze z toho dovodit, že navrhovatel buďto ztratil zájem se DNS dále účastnit, anebo tímto vysvětlením ZD DNS č. 1 považoval zadávací podmínky DNS za dostatečně vysvětlené a jasné. Vzhledem k tomu, že navrhovatel později podává žádost o účast, je první nastíněná možnost z principu vyloučena, a zároveň z toho lze učinit závěr, že navrhovatel zadávací podmínky DNS nepotřeboval dále vysvětlit, či je nepovažoval za problematické, když rovněž nepodal žádné námitky ani žádnou další žádost o vysvětlení zadávací dokumentace.

188. Rovněž je však výše zmíněný moment pro právě řešené správní řízení významný z toho hlediska, že právě uveřejněním vysvětlení ZD DNS č. 1 bylo znění zadávacích podmínek DNS definitivně ustanoveno. A je to právě tento moment, kdy byl navrhovatel definitivně seznámen

[3] Čl. 3 „Veřejné zakázky zadávané v DNS" odst. 3.4 zadávací dokumentace DNS zní: *„[p]oskytováním telekomunikačních služeb se rozumí zejména poskytování mobilních telekomunikačních hlasových a datových služeb v následujícím rozsahu: (...) maximální dostupnost a spolehlivost služby (garance dostupnosti služby) (...).*"

s kompletními zadávacími podmínkami, a tedy i s případným domnělým porušením zákona zadavatelem. Nelze přehlédnout, že navrhovatel se v rámci žádosti o vysvětlení zadavatele doptával mj. i na předmět plnění DNS, proti kterému později brojil a rozporoval jej. Jakmile se mu však ze strany zadavatele dostalo odpovědi na výše uvedenou otázku, má Úřad za to, že právě tímto okamžikem bylo definitivně stanoveno „kompletní" znění zadávacích podmínek (navrhovateli se dostalo ujištění, že si zadávací podmínky vykládá správně), a tedy nastal okamžik, kdy se navrhovatel (slovy zákona) dozvěděl o domnělém porušení zákona. Z toho důvodu je Úřad toho názoru, že právě uveřejnění vysvětlení ZD DNS č. 1 je okamžik, od kterého počíná navrhovateli běžet lhůta podle ustanovení § 242 odst. 1 zákona, tj. lhůta pro podání námitek proti zadávacím podmínkám DNS, a v této lhůtě tedy měl navrhovatel uplatňovat své výhrady proti zákonnosti DNS vůči zadavateli prostřednictvím námitek.

189. V tomto ohledu Úřad uvádí, že vysvětlení ZD DNS č. 1 bylo zveřejněno na profilu zadavatele dne 27. 2. 2025, přičemž, jak bylo dovozeno výše, od tohoto dne se navrhovatel seznámil (či minimálně mohl seznámit) se zadávacími podmínkami DNS, v důsledku čehož mu rovněž začala běžet 15denní lhůta v souladu s ustanovením § 242 odst. 1 zákona, ve které mohl proti zadávacím podmínkám DNS brojit námitkami, které by mu otevíraly potenciální pozdější přezkum u Úřadu.

190. Lhůta pro podání takových námitek však navrhovateli marně uplynula, přičemž posledním dnem pro podání námitek proti zadávacím podmínkám DNS byl pátek 14. 3. 2025. Vzhledem k tomu, že navrhovatel takové námitky (tj. námitky 3) však u zadavatele podal až dne 25. 11. 2025, je z toho již na první pohled zřejmé, že námitky navrhovatele byly podány opožděně. Pro úplnost Úřad uvádí, že v uvedené lhůtě žádný z dodavatelů proti samotnému DNS námitkami nebrojil.

191. K tomu Úřad pouze pro úplnost dodává, že navrhovatel v námitkách 2 ani v námitkách 3 (v rozporu s ustanovením § 244 odst. 2 zákona) neuvádí, kdy se o namítaném porušení zákona dozvěděl, a tudíž v tomto ohledu nepodává na danou otázku žádnou, natož přesvědčivou odpověď. Navrhovatel až v samotném návrhu uvádí, *že „[n]ezákonnost zavedení a využívání DNS přitom vyplynula až z [v]ýzvy 2-2025 pro [v]eřejnou zakázku na služby zadávanou v DNS MF (dále jen „[v]ýzva 2"), kterou [c]entrální zadavatel zadával [v]eřejnou zakázku. (...) Přitom až ze specifikace předmětu plnění a smluvních podmínek, které jsou vymezeny ve [v]ýzvě 2, bylo [n]avrhovateli zřejmé, že DNS MF je pro dané plnění nejen nevhodné, ale jeho využití je rozporu se ZZVZ a judikaturou správních soudů definující podmínky využití DNS."* Ani právě uvedené však nemůže zvrátit závěr Úřadu, který učinil na podkladu rozhodnutí o rozkladu, jelikož to nic nemění na skutečnosti, že pakliže chce navrhovatel zpochybňovat zadávací podmínky samotného DNS, nemůže tak činit až následně poté, co je sám do DNS zařazen a účastní se vyhlášených výzev, a brojit tak proti zadávacím podmínkám (zavedeného) DNS zpětně, ačkoliv proti nim mohl a měl brojit v minulosti, tj. od okamžiku, kdy se s nimi seznámil. To nemůže změnit ani tvrzení navrhovatele, podle kterého mu měla údajná nezákonnost zadávacích podmínek DNS vyplynout až z výzvy (či výzev) vyhlášených na základě předmětného DNS. Je zjevné, že předmět DNS byl v zadávací dokumentaci DNS vymezen jako *„poskytování hlasových a datových telekomunikačních služeb pro [p]ověřující zadavatele",* přičemž se jedná o obecné vymezení rámce, ve kterém budou zadávány dílčí veřejné zakázky v rámci jednotlivých výzev. Navrhovatel si proto již od počátku mohl sám posoudit, zda se s takto vymezeným předmětem DNS ztotožňuje či nikoliv a bude proti takto vymezenému předmětu plnění brojit námitkami, a to až do doby, než mu lhůta k takovému podání námitek uplyne, v daném případě tedy do 14. 3. 2025. To však neučinil, čímž mu lhůta k podání námitek marně uplynula, a navrhovatel

tak promarnil svou šanci právě uvedené rozporovat jak v námitkovém řízení u zadavatele, tak ve správním řízení před Úřadem.

192. Navrhovatel tak nesplnil zákonnou podmínku pro podání návrhu, a z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a správní řízení ve věci návrhu navrhovatele s výjimkou té části, o které bylo rozhodnuto výrokem I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 2. 2026, č. j. ÚOHS-05585/2026/500 podle ustanovení § 257 písm. h) zákona, zastavil, s odkazem na to, že návrhu nepředcházely (řádně a) včas podané námitky.

POUČENÍ

Proti tomuto usnesení lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Podaný rozklad nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:

1. Česká republika – Ministerstvo financí, Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1
2. T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy